

ZDRAVKO VUČINIĆ

**ŠTA JE HRIŠĆANSTVO
I KO SU PRAVI HRIŠĆANI**

Naziv: Šta je hrišćanstvo i ko su pravi hrišćani

Autor: Zdravko Vučinić

Izdavač: Institut za religijska istraživanja
(www.religija.me)

Dizajn i priprema za štampu: Pavle Simović

Pokrovitelj: Anton Vuljaj

Štampa: „Primo Design“ Podgorica

Tiraž: 300 primjeraka

Drugo izdanje, Podgorica 2017

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-696-09-2
COBISS.CG-ID 31947024

Sadržaj

Uvod	5
1. Bog je Stvoritelj i zakoniti Vladar u cijelom svemiru	6
2. Bog je stvorio čovjeka sa savršenim karakterom i da vječno živi	9
3. Božja vladavina je utemeljena na Njegovom zakonu	11
4. Prestup Božjeg zakona - grijeh, je uzrok pojave smrti na Zemlji	15
5. Svi ljudi su od prvog bračnog para genetski naslijedili smrt	17
6. Svi ljudi su od prvog bračnog para genetski naslijedili i sklonosti ka grijehu	19
7. Sotona (Lucifer) je prevario prvi bračni par da otkazu poslušnost Bogu i prestupe Božji zakon	21
8. Božji plan spasenja - Sin Božji Isus Hrist će umrijeti kao čovjekova zamjena da bi čovjek dobio novu šansu za vječni život	26
9. Svaki čovjek koji vjeruje u Isusa Hrista biće spašen i vaskrsnut na vječni život.....	35

10. Prava vjera - priznanje grijeha, pokajanje, odricanje od starog grešnog života i početak novog života	49
11. Krštenje - potvrda prave vjere	68
12. Vječna smrt za sve one koji nijesu vjerovali i koji su odbacili Božji dar spasenja	71
13. Da li je za spasenje neophodno pripadati nekoj vjerskoj organizaciji i kojoj?	81
14. Da li se isplati preispitati svoj život i ubjeđenja i postati pravi hrišćanin?	86
O autoru	92

Uvod

Hrišćanstvo je religijski koncept zasnovan na životu i učenju Isusa Hrista. Hristov život i učenje su istorijski i naučno dokumentovani u spisima koji su objedinjeni u Bibliji koju hrišćani smatraju autentičnom Božjom riječju.¹ Biblija predstavlja glavni i jedini izvor informacija o učenju Isusa Hrista i zato se izvorno hrišćanstvo zasniva isključivo na onome što je zapisano u Bibliji. Bibliju čini 66 knjiga koje su podijeljene na Stari i Novi zavjet ili savez.² Iako je Bibliju pisalo mnogo različitih autora, iza svih autora stoji glavni Autor, Bog, koji nadahnuo pisce:

„Sve je Pismo nadahnuto od Boga...” (2. Timoteju 3:16).³

¹ Kategorija „Biblija i nauka“ na www.religija.me; knjiga „Bitka za Bibliju“, Dejvid Maršal, elektronsko izdanje na www.religija.me; knjiga „Zašto je vjera u Isusa Hrista jedini smisao života“, poglavlje 3: „Dokazi da je Biblija Božja riječ“, Zdravko Vučinić, Institut za religijska istraživanja, Podgorica, 2015.

² „Zavjet ili savez“, Pavle Simović, www.religija.me.

³ Svi biblijski citati koji su navedeni u ovoj knjizi preuzeti su iz drugog izdanja Novog revidiranog prevoda Biblije, Institut za religijska istraživanja, 2016, www.religija.me.

Hrist je titula koja potiče od grčke riječi „Hristos“ koja znači pomazanik (Novi savez je pisan na grčkom jeziku), što se podudara sa hebrejskom riječi „Mašiah“ ili Mesija koja znači pomazanik (Stari savez je najvećim dijelom pisan na hebrejskom jeziku). Hrist ili Mesija imaju isto značenje - Pomazanik. Biblijski gledano Pomazanik je neko ko je od Boga određen (pomazan) za misiju, službu ili zadatak. Isus Hrist je Pomazanik kojeg je Bog poslao sa najvažnijom misijom u istoriji svemira što je glavna tema ove knjige.

1. Bog je Stvoritelj i zakoniti Vladar u cijelom svemiru

Biblija nas obavještava da postoji Bog, veličanstveno živo Biće i Ličnost koja je Stvoritelj cijelog svemira uključujući i naš Sunčev sistem i planetu Zemlju:

„Jer ovako kaže Gospod, Stvoritelj nebesa, istiniti Bog, onaj koji je oblikovao i načinio zemlju, onaj koji ju je učvrstio i koji je nije stvorio uzalud, već ju je oblikovao da bude nastanjena: Ja sam Gospod i nema drugog“ (Isaija 45:18).

Bog je kao Stvoritelj svega zakoniti Vladar, Car i Gospodar u cijelom svemiru:

„Tebi, Gospode, pripada veličanstvo i moć i ljepota i uzvišenost i čast, jer je tvoje sve što je na nebu i na zemlji. Tebi, Gospode, pripada carstvo, ti si uzvišen kao poglavar nad svima...” (1. Dnevnika 29:11).

Biblija kaže da Bog na Nebu⁴ ima svoje prebivalište i presto sa kojeg vlada svemirom:

„Vidim Gospoda kako sjedi na svom prestolu, a sva nebeska vojska stoji mu s desne i s lijeve strane” (1. Carevima 22:19).

Biblija kaže da je Bog vječan, a to znači da nema ni početka ni kraja i da je izvan vremena, odnosno za Njega ne protiče vrijeme:

„Gospod, Stvoritelj svih krajeva zemaljskih, vječan je Bog (Isaija 40:28).

Bog je duhovna ličnost i, kao što nije ograničen vremenom, nije ograničen ni prostorom, odnosno sveprisutan je:

⁴ Termin „Nebo“ odnosi se na Božje prebivalište. Prema Bibliji, postoje tri neba: atmosfersko, svemirsko prostranstvo i treće nebo gdje Bog prebiva (2. Korinćanima 12:2-4).

„Bog je duh...” (Jovan 4:24).

„Oči su Gospodnje na svakom mjestu, i posmatraju i zle i dobre“ (Priče 15:3).

Biblija nas obavještava i da je Bog besmrtn, sve-moćan, neograničen, nedokučiv, sveznajuć, nepromjenljiv, savršen, svet, dobar, pravedan, milostiv, ljubav sam po sebi, da je Biće koje niko nikad neće moći u potpunosti da spozna i čije shvatanje prevazilazi svaki um...⁵

Bog nam je u Bibliji objavio ne samo najvažnije informacije o Sebi već i o istoriji i budućnosti svijeta, počevši od stvaranja planete Zemlje i čovjeka koje je bilo prije oko 6000 godina⁶ pa do završetka koje će se dogoditi u budućnosti, uz ključne događaje tokom tog perioda značajne za svakog čovjeka. U Bibliji je objavljena najvažnija Božja poruka čovječanstvu, a to je Božji Plan spasenja čovjeka.

⁵ 1. Timoteju 6:16, 1. Mojsijeva 17:1, Jov 11:7-8, Isaija 40:28, Isaija 46:9-10, Otkrivenje 15:3, 3. Mojsijeva 11:44, Psalmi 24:8 i 86:5, Malahija 3:6, Jona 4:2, Mihej 7:18, 1. Jovanova 4:8-10, Jovan 3:16, Rimljanima 5:8, Jeremija 31:3, isaija 49:15.

⁶ „Biblijska hronologija - Koliko planeta Zemlja ima godina“ na www.religija.me; kategorija „Biblija i nauka“ na www.religija.me.

2. Bog je stvorio čovjeka sa savršenim karakterom i da vječno živi

Bog je, prema Bibliji, prvo stvorio svijet u kojem živimo.

„U početku stvori Bog nebesa i zemlju“ (1. Mojsijeva 1:1).

Bog je nakon stvaranja Sunčevog sistema i planete Zemlje kao krunu stvorio čovjeka po svom obličju:

„Tada je Bog stvorio čovjeka po svom obličju, stvorio ga je po Božjem obličju - stvorio je muškarca i ženu“ (1. Mojsijeva 1:27).

Prvi muškarac i prva žena nazvani su Adam i Eva.⁷ Zahvaljujući Bogu koji je Stvoritelj i Davalac života sva živa bića imaju život koji teče od Boga, jer život bez Boga kao izvora života ne može da postoji. Kao poređenje uzmimo primjer nekog električnog uređaja koji je priključen na struju i koji ne može da radi bez struje kao izvora. Na sličan način čovjekov život teče od

⁷ 1. Mojsijeva 3:20.

Boga, odnosno „priklučen“ je na Boga koji je izvor života.

Nakon što im je stvorio savršene uslove za život smjestivši ih u edenskom (rajskom) vrtu,⁸ Bog je blagoslovio prvi bračni par:

„Zatim ih je Bog blagoslovio i rekao im: Rađajte se i množite se, napunite zemlju i vladajte njom, i budete gospodari nad morskim ribama i stvorenjima koja lete po nebu i nad svim stvorenjima što se miču po zemlji“ (1. Mojsijeva 1:28).

Prvom čovjeku Adamu data je sva vlast na zemlji:

„...Neka vlada nad morskim ribama, nad stvorenjima koja lete po nebu, nad stokom, nad svom zemljom i nad svim drugim životinjama što se miču po zemlji“ (1. Mojsijeva 1:26).

Ako postoji Bog koji je stvorio čovjeka „po svom obličju“, da se namnoži i da vlada Zemljom, apsolutno je nepojmljivo i nelogično da ga je stvorio da umre i da je nasavršen. Stvoriti čovjeka na svoju sliku definitivno nije podrazumijevalo smrtnost i nesavršenost,

⁸ 1. Mojsijeva 2:8.15.

jer je Bog potvrdio da je sve što je stvorio bilo „veoma dobro“:

„Bog je pogledao sve što je načinio i bilo je veoma dobro“ (1. Mojsijeva 1:31).

Prvi ljudi su iz Stvoriteljevih ruku izašli sa savršenim i svetim karakterom „po Božjem obličju“, i da vječno žive. Čovjek, kao kruna Božjeg stvaranja, trebalo je da se razvija kroz čitavu vječnost u zajednici sa Bogom, svojim Ocem, u savršenom svijetu koji je On stvorio.

3. Božja vladavina je utemeljena na Njegovom zakonu

Temelj Božje vladavine u cijelom svemiru utvrđen je na Njegovom zakonu, slično kao što je vladavina u državama našeg svijeta utvrđena na zakonima. Božji zakon se, kako Biblija kaže, zasniva na ljubavi:

„Ljubav je ispunjenje Zakona“ (Rimljanima 13:10).

Bog je ljudima u jednom periodu davne istorije dao 10 zapovjesti u pisanoj formi kako bi znali kako se

pokazuje ljubav prema Bogu i Njegovim stvorenjima, kao temelj Njegovog zakona. Ljudi kojima su date zapovjesti na planini Sinaj, na području današnje Saudijske Arabije, bili su pripadnici jevrejskog ili izraelskog naroda jer su tada oni bili jedini narod na Zemlji koji je poštovao Boga Stvoritelja.⁹ Bog je, prije nego što je dao 10 zapovjesti, svojim natprirodnim djelovanjem Jevreje oslobodio iz egipatskog ropstva da bi ih odveo u obećanu zemlju Hanan, današni Izrael.¹⁰

Bog je prilikom neobičnih dešavanja na silan način svojim riječima izgovorio 10 zapovjesti pred cijelim narodom:

„Zatim je Bog izgovorio sve ove riječi:

(1) Ja sam Gospod, tvoj Bog, koji te je izveo iz egipatske zemlje, iz doma robovanja. Nemoj imati drugih bogova osim mene.

⁹ 1. Mojsijeva 12 - 2. Mojsijeva 20:26.

¹⁰ Kategorija „Biblija i nauka“ na www.religija.me; knjiga „Zašto je vjera u Isusa Hrista jedini smisao života“, poglavlje 3.6 - „Razdvajanje Crvenog mora i prelazak Izraelaca“, poglavlje 3.7 - „Oaza sa 12 izvora vode, 70 palmi i stijena iz koje je potekla voda“, poglavlje 3.8 - „Planina Sinaj i 10 zapovjesti“, Zdravko Vučinić, Institut za religijska istraživanja, Podgorica, 2015.

(2) Ne pravi sebi rezani lik niti bilo kakvu sliku od onoga što je gore na nebesima ili dolje na zemlji ili u vodama ispod zemlje. Ne klanjaj im se niti im služi, jer sam ja, Gospod, tvoj Bog, revnosni Bog, koji pohodim prestupe očeva na sinovima, do trećeg i do četvrtog koljena, onih koji me mrze, a milost pokazujem i hiljaditom koljenu onih koji me vole i drže se mojih zapovjesti.

(3) Ne spominji ime Gospoda svog Boga na nedostojan način, jer Gospod neće ostaviti bez kazne onoga ko nedostojno spominje njegovo ime.

(4) Sjećaj se subotnog dana i smatraj ga svetim. Šest dana radi i obavljaš sav svoj posao. A sedmi dan je subota posvećena Gospodu, tvom Bogu. Ne radi nikakav posao, ni ti, ni tvoj sin, ni tvoja kći, ni tvoj rob, ni tvoja robinja, ni tvoja stoka, ni stranac koji živi u tvom gradu. Jer je za šest dana Gospod stvorio nebesa i zemlju, more i sve što je u njima, a sedmog dana je počinio. Zato je Gospod blagoslovio subotni dan i posvetio ga.¹¹

¹¹ Riječ subota je prevod hebrejske riječi „šabat“ koja znači „ne raditi“. Šabat ili na našem jeziku subota je ime za sedmi dan u sedmici.

(5) Poštuj svog oca i svoju majku da ti se produže dani na zemlji koju ti daje Gospod, tvoj Bog.

(6) Ne počinij zločin ubistva.

(7) Ne učini preljubu.

(8) Ne ukradi.

(9) Ne svjedoči lažno protiv svog bližnjeg.

(10) Ne poželi kuću svog bližnjeg. Ne poželi ženu svog bližnjeg, ni njegovog roba, ni njegovu robinju, ni njegovog bika, ni njegovog magarca, niti išta što pripada tvom bližnjem“ (2. Mojsijeva 20:1-17).

Božje zapovjesti su prilagođene ljudskim potrebama i zasnivaju se na ljubavi prema Bogu (prvih četiri zapovjesti) i Božjim stvorenjima - čovjeku (ostalih šest zapovjesti), kao temelju Božjeg zakona zasnovanog na ljubavi.

Božji zakon je odraz Božjeg karaktera ljubavi. Zakonodavac je onakav kakav je Njegov zakon, odnosno Zakon je onakav kakav je Zakonodavac.

„Bog je ljubav... (1. Jovanova 4:16).

Božji zakon je kao i Bog, vječan, pravedan i nepromjenljiv:

„Djela ruku njegovih istinita su i pravedna, pouzdane su sve naredbe njegove, utemeljene su za sva vremena, zauvijek...” (Psalmi 111:7-8).

Prestup Božjeg zakona Biblija naziva grijeh:

„Ko god čini grijeh, on prestupa zakon, jer grijeh je prestup zakona“ (1. Jovanova 3:4).

Božji zakon predviđa smrt kao kaznu za grijeh:

„Jer plata za grijeh je smrt...” (Rimljanima 6:23).

4. Prestup Božjeg zakona - grijeh, je uzrok pojave smrti na Zemlji

Iako stvoreni sa savršenim karakterom Adam i Eva ne bi mogli da dokažu ljubav i poslušnost Bogu, svom Stvoritelju, ako bi bili lišeni slobodne volje. Bog im je dao slobodu izbora ali je Adam unaprijed upozoren da će smrt biti posljedica grijeha, a događaj koji nas o tome obavještava desio se u rajskom vrtu koji je Bog stvorio za čovjekov život:

„Tada je Gospod Bog dao čovjeku ove upute rekavši: Sa svakog jestivog drveta u vrtu jedi. Ali s drveta spoznanja dobra i zla ne smiješ jesti, jer onog

dana kada budeš jeo s njega, sigurno ćeš umrijeti“ (1. Mojsijeva 2:16).

Bog je postavljanjem drveta poznanja dobra i zla u rajskom vrtu stavio čovjeka na probu, da li će ostati poslušan i vjeran Bogu koji ga je stvorio i obezbijedio mu savršene uslove za život.

Prvi bračni par koji je stvoren, kako nas Biblija obavještava, svojevoljno je otkazao poslušnost Bogu i prestupio Božji zakon.

„Tada je žena vidjela da je plod sa drveta dobar za jelo, da je primamljiv za oči i prijatan za gledanje. Zato ga je ubrala i okusila ga. Posle je dala i svom mužu, kad je bio s njom, pa je i on okusio“ (1. Mojsijeva 3:6).

Prema Bibliji, grijeh je ono što razdvaja čovjeka od Boga koji je izvor života:

„Ne, nego su prestupi vaši postali ono što vas razdvaja od Boga, i zbog vaših grijeha on je okrenuo svoje lice od vas da ne čuje....“ (Isaija 59:2).

Konačna posljedica razdvojenosti od Boga je smrt. Bog je obraćajući se Adamu objavio da će umrijeti:

„Jer si prah i u prah ćeš se vratiti“ (1. Mojsijeva 3:19).

Smrt nije samo legalna (zakonska) posljedica grijeha, nego i prirodna posljedica grijeha jer je grijeh ono što razdvaja čovjeka od Boga kao izvora života. Razdvajanjem od Boga, kao posljedice grijeha, čovjek je postao smrtan, slično kao kada električni uređaj isključimo iz struje koja je njegov jedini izvor napajanja i na osnovu čega on radi.

5. Svi ljudi su od prvog bračnog para genetski naslijedili smrt

Svi ljudi u istoriji čovječanstva, prema Bibliji, su biološki potomci prvog bračnog para koji je Bog stvorio:

„I učinio je (Bog) da od jedne krvi sav rod čovječiji živi po svemu licu zemaljskom...“ (Djela apostolska 17:26).

Prema Biblijskoj vremenskoj panorami, Adam i Eva su živjeli prije oko 6000 godina. Kada bismo računali da jedna generacija traje prosječno 30

godina (razlika u godinama između roditelja i djece) onda je to oko 200 generacija unazad od danas. S obzirom da je životni vijek, prema Bibliji, nekada bio mnogo duži, naročito u prvih deset generacija,¹² onda je broj generacija od danas do Adama još manji, odnosno prema slobodnoj procjeni između 120 i 130 generacija. Čovječanstvo je, kako nas Biblija obavještava, jedna velika porodica koja živi i postoji na Zemlji oko 6000 godina. Svaki čovjek, kao član velike porodice čovječanstva, genetski nasljeđuje posljedice prestupanja Božjeg zakona naših praroditelja Adama i Eve, a to je prije svega smrt. Zbog posljedica grijeha, odnosno razdvajanja od Boga kao izvora života, mehanizmi života u tijelu Adama i Eve su postali podložni propadanju i na kraju prestaju sa radom što izaziva smrt, a svaki čovjek je genetskim putem naslijedio takvo tijelo podložno propadanju i smrti:

„Zato, kao što je kroz jednog čovjeka u svijet ušao grijeh i preko grijeha smrt, i tako se smrt proširila na sve ljude...” (Rimljanima 5:12).

¹² 1. Mojsijeva 5; Luka 3:23-38; Matej 1:1-17.

6. Svi ljudi su od prvog bračnog para genetski naslijedili i sklonosti ka grijehu

Prema Bibliji, svaki čovjek je od svojih praroditelja, osim smrti, naslijedio i grešnu ljudsku prirodu, odnosno prirodne sklonosti ka grijehu, jer se savršena, sveta i neokaljana priroda Adama i Eve izopačila zbog otkazivanja poslušnosti Bogu i razdvajanja od Njega.

Adam i Eva su stvoreni prema Božjem obličju, sa savršenim karakterom i da vječno žive, dok je Adamovo potomstvo, kako Biblija kaže, rođeno prema obličju roditelja, sa smrtnom i grešnom prirodom:

„Kada je Adam imao sto trideset godina, rodio mu se sin, njemu sličan, po njegovom obličju...” (1. Mojsijeva 5:3).

Prema Bibliji, svaki čovjek je grešan:

„Nema pravednog čovjeka, nema nijednog... Nema nikog ko traži Boga... Svi su zastranili..., nema nikoga ko čini dobro, nema nijednog... Straha od Boga nema pred očima njihovim...” (Rimljanima 3:10-18).

„Jer svi su sagriješili i lišeni su Božje slave...”

(Rimljanima 3:23).

„Gospod s neba gleda sinove ljudske, da vidi ima li koga da je razuman, traži li ko Gospoda. Svi su zastranili, svi su se pokvarili, nema nikog ko dobro čini, nema nijednog“ (Psalmi 14:2-3).

Čovjekove genetski naslijeđene sklonosti ka grijehu (grešna priroda naslijeđena od Adama i Eve i grijesi naših roditelja i brojnih generacija predaka) kao i stečene sklonosti ka grijehu tokom života (lični grijesi koje činimo svjesno ili nesvjesno) su, prema Bibliji, nerješiv problem za čovjeka jer čine sastavni dio njegove prirode.

„Može li Etiopljanin promijeniti svoju kožu ili leopard svoje šare? Tako ni vi ne možete dobro činiti kad ste navikli zlo činiti“ (Jeremija 13:23).

„...Jer je čovjekovo srce sklono zlu od njegove mladosti...“ (1. Mojsijeva 8:21).

„Gle, u iskvarenosti sam rođen, u grijehu me je začela majka moja“ (Psalmi 51:5).

7. Sotona (Lucifer) je prevario prvi bračni par da otkazu poslušnost Bogu i prestupe Božji zakon

Biblija kaže da su Adam i Eva dobrovoljno otkazali poslušnost svom Stvoritelju, ali pod lukavim nagovorom anđeoskog bića zvanog Svjetlonoša koji se pret hodno u davnoj prošlosti na Nebu pobunio protiv Božje vladavine i zbačen je sa Neba zajedno sa drugim anđelima koji su pošli za njim.¹³

„Kako pade s Neba, Svjetlonošo, zorin sine!“ (Isa- lija 14:12).

Biblija sve anđele koji su zbačeni sa Neba naziva demonima ili zlim duhovima, a Svjetlonoša, što je pre- vod latinske riječi Lucifer, je njihov vođa. Lucifer je zbacivanjem sa Neba nazvan Sotona (riječ koja znači „protivnik“ ili „neprijatelj“).¹⁴

„I bila je zbačena velika aždaja, stara zmija, koja se zove Đavo i Sotona, koja zavodi cio svijet. Bila je zbačena na zemlju, a s njom su bili zbačeni i njeni

¹³ Kategorija „Sotona i demoni“ na www.religija.me.

¹⁴ <http://biblehub.com/hebrew/7854.htm>.

anđeli“ (Otkrivenje 12:7-9).

Sotona je kao medijum ili kanal da bi prevario čovjeka upotrijebio zmiju, a to je njemu očigledno bilo moguće kao anđeoskom biću sa većim moćima nego što ih ima čovjek. Biblijski izvještaj govori o lukavom pristupu Sotone kako bi nagovorio i uticao na naše praroditelje da posumnjaju u Boga i otkažu poslušnost.

„A zmija je postala lukavija od svih životinja poljskih koje je Gospod Bog načinio, i rekla je ženi: Da li je Bog zaista rekao da ne smijete da jedete sa svakog drveta u vrtu? A žena odgovori zmiji: Smijemo da jedemo plodove s drveća u vrtu. Ali za plod s drveta koje je usred vrta, Bog je rekao: Ne jedite ga i ne dirajte ga da ne umrete. Na to zmija reče ženi: Ne, sigurno nećete umrijeti. Jer Bog zna da će vam se onog dana kada ga budete jeli otvoriti oči i da ćete postati kao bogovi, znajući dobro i zlo“ (1. Mojsijeva 3:1-5).

Da je zmija ustvari bila samo zloupotrijebljena i medijum koji je iskoristio Sotona potvrđuje nam Biblija:

***„...Stara zmija, koja se zove Đavo i Sotona...“
(Otkrivenje 12:9).***

Iako je Adamu prvobitno bila data sva vlast na Zemlji, ona je nakon njegove otvorene neposlušnosti i razdvajanja od Boga pripala Sotoni. Sotona je na taj način postao vladar Zemlje i uzurpator:

„A cio svijet je u vlasti Zloga“ (1. Jovanova 5:19).

Kompletan svjetski sistem, na osnovu Biblije, kontrolišu Sotona i demoni koristeći kao oruđe izmanipulisane ljude ili one koji to dobrovoljno hoće.¹⁵ Religijski svijet, politika, ekonomija, obrazovanje, tehnologija, nauka, kultura, sport, zabava i svi drugi aspekti života na ovom svijetu prožeti su sotonskim principom grijeha i borbe protiv Božje vladavine i Njegovih principa zasnovanih na ljubavi.

Biblija nas obavještava da je Sotona bio stvoren savršen, besprekoran, lijepog izgleda, da je bio visokorangirani anđeo u neposrednoj blizini Božjeg prestola kao i da je to savršenstvo trajalo dok se u njemu nije našla nepravda:

¹⁵ Kategorije „Okultizam“, „Sotona i demoni“, „Spiritizam“, „Tajna društva“, „Antihrist“, „Paganizam“ na www.religija.me.

„Ovako kaže Gospod: Ti si pečat savršenstva, pun si mudrosti i savršeno si lijep. Bio si u Edenu, vrtu Božjem. Pokrivalo te je svako drago kamenje, rubin, topaz, jaspis, hrizolit, oniks, žad, safir, tirkiz, smaragd i zlato; tamburine i svirala bili su ti pripremljeni onog dana kad si bio stvoren. Bio si pomazani heruvim zaštitnik, ja sam te postavio. Bio si na svetoj gori Božjoj. Hodio si usred plamenih stijena. Bio si besprekoran na svojim putevima od dana kad si stvoren pa sve dok se u tebi nije našla nepravедnost” (Ezekijel 28:12-15).

U srcu ovog anđela pojavila se oholost zbog visokog položaja, ljepote i mudrosti koje je imao:

„Tvoje srce se uzoholilo zbog ljepote tvoje. Uništio si mudrost svoju zbog svog sjaja” (Ezekijel 28:17).

Biblija kaže da je Sotona htio da bude kao Bog, htio je najveće počasti u svemiru, obožavanje i vrhovnu vlast iako je bio stvoreno biće i svoje postojanje je dugovao Bogu kojem jedino pripada obožavanje kao Stvoritelju svih živih bića i cijelog svemira:

“A govorio si u svom srcu: Do nebеса ću se podići. Iznad Božjih zvijezda podići ću svoj presto i

sješću na zbornu goru na krajnjem sjeveru. Podići ću se iznad oblaka. Izjednačiću se sa Svevišnjim” (Isaija 14:13-14).

Pošto je odstranjen sa Neba Sotona je svoju pažnju usmjerio prema novostvorenim bićima koja su u međuvremenu u svemiru stvorena - ljudima. Sotona i demoni su, prevarivši čovjeka da poslušaj njih a ne Boga, pronašli nove sljedbenike i teritoriju na kojoj mogu legalno opstati i nastaviti pobunu i borbu protiv Božjeg carstva i poretka kojem se nijesu željeli potčiniti. Čovjek je tako postao ne samo rob grijeha već i Sotonske vlasti nad svijetom prema sljedećem principu:

„Jer svako robuje onom ko ga savlada“ (2. Petrova 2:19).

Ropstvo grijehu i Sotoninom carstvu skratilo je ljudski život koji se u konačnom završava smrću, oslabilo je čovjekovo tjelesno zdravlje, moralnu i intelektualnu snagu, a svijet je ispunjenim zlom svake vrste. Sva prokletstva na Zemlji, kao što vidimo iz Biblije, imaju uzrok u prestupanju Božjeg zakona (grijehu) koje je dovelo do razdvajanja čovjeka od Boga i

svemirskom konfliktu pobunjenih stvorenih bića koje predvodi Sotona u borbi za podriivanje Božje vladavine.

8. Božji Plan spasenja - Sin Božji Isus Hrist će umrijeti kao čovjekova zamjena da bi čovjek dobio novu šansu za vječni život

Prema vječnom, nepromjenljivom i pravednom Božjem zakonu Adam i Eva su trebali da umru odmah nakon prestupa jer je „plata za grijeh smrt“. Adam i Eva su trebali da umru jer je grijeh ono što razdvaja čovjeka od Boga koji je izvor života. Da su oni odmah umrli ni jedan se čovjek nikada ne bi rodio i čovječanstvo ne bi postojalo. Zašto onda Adam i Eva nijesu odmah umrli? Zato što je Bog, kako Biblija kaže, zbog svoje ljubavi i milosti aktivirao Plan spasenja čovjeka koji je pripremio od vječnosti u slučaju da se čovjek odluči na neposlušnost i izazove prokletstvo.¹⁶ Zahvaljujući Božjem Planu spasenja Adam i Eva su nastavili

¹⁶ 2. Timoteju 1:9; „Božji plan spasenja“, Pavle Simović, www.religija.me.

da žive, dobili su potomstvo i čovječanstvo se umnožilo. Svako od nas je rođen i postoji isključivo zahvaljujući Božjem Planu spasenja koji je stupio na snagu prije oko 6000 godina.

Kakav je to Božji Plan spasenja?

Čovjek je sagriješio protiv Boga, protiv vječnog Vladara svemira i Zakonodavca, prestupio je Božji zakon zbog kojeg je osuđen na smrt i smrt kao kazna je pravda i neminovnost. Jedini mogući način da čovjek pravedno i legalno bude oslobođen od smrti jeste da Zakonodavac plati cijenu umjesto prestupnika Zakona, a u ovom slučaju cijena je smrt. Ili čovjek ili Zakonodavac moraju da umru - to je pravda i cijena za grijeh. Ali Zakonodavac, Bog, ne može da umre jer je vječan, besmrtn, izvor života i svega što postoji, On održava sve što postoji, od Njega sve zavisi i bez Njega ne bi moglo ništa da postoji...

Kako onda zadovoljiti pravdu?

Biblija nas obavještava da Bog od vječnosti, prije mjerljivih vremena, prije nego što je išta postojalo i prije nego što je bilo šta stvoreno, ima rođenog Sina

koji je po prirodi, osobinama, autoritetu i vlasti jednak sa Ocem, Zakonodavcem, jer je rođenjem od Oca naslijedio sve što Otac ima uključujući i Njegove osobine.¹⁷

„Otac voli Sina i sve je predao u njegove ruke“ (Jovan 3:35).

Biblija kaže da je Sin Očeva slika:

„On (Sin) je slika nevidljivog Boga...“ (Kološanima 1:15).

Kod ljudskih bića dijete ima istu prirodu kao i roditelj, odnosno dijete je ljudsko biće kao i roditelj. Rođeni Sin Božji je po prirodi isto što i Otac. Otac je Bog a samim tim i Njegov Sin je Bog jer Sin ima Očevu prirodu rođenjem od Oca. Sin Božji je na taj način jedino Biće u svemiru čiji život može biti prihvatljiv pred Božjim zakonom kao zamjena za čovjekov život. Bog mora da žrtvuje najvrjednije što ima - jedinorođenog Sina, ukoliko želi da spasi grešnog čovjeka.

¹⁷ Knjiga „Slučaj Trojstvo - Božji identitet“, poglavlja 3 i 4, Zdravko Vučinić, Institut za religijska istraživanja, Podgorica, 2016; knjiga „Zašto je vjera u Isusa Hrista jedini smisao života“, poglavlje 7.1 - „Zašto samo Isus Hrist može biti Spasitelj“, Zdravko Vučinić, Institut za religijska istraživanja, Podgorica, 2015.

Kolika je ljubav za to potrebna?

„Jer Bog je toliko volio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina...” (Jovan 3:16).

„Ljubav je u ovome: nismo mi voljeli Boga, nego je on volio nas i poslao svog Sina kao žrtvu pomirenja za naše grijeha” (1. Jovanova 4:10).

Ni jedno drugo biće nije rođeno od Boga osim Njegov Sin. Ostala bića kao što su anđeli ili ljudi, prema Bibliji, nijesu rođena ili proizašla od Boga nego ih je Bog stvorio.¹⁸

Da bi Sin Božji pravedno i legalno spasio čovjeka od grijeha i smrti On se prvo morao odreći svog Božanstva i utjeloviti, odnosno postati čovjek kao svi mi jer je čovjek prestupio Zakon i čovjek je osuđen na smrt:

„Ali kad se vrijeme navršilo, Bog je poslao svog Sina, rođenog od žene i poslušnog Zakonu, da kupi i oslobodi one koji su pod Zakonom, kako bi nas Bog usvojio kao sinove” (Galatima 4:4).

¹⁸ Jevrejima 1:5, 1. Mojsijeva 1:27.

Bog je, prema Bibliji, svojom neograničenom silom učinio da se Njegov Sin utjelovi i rodi kao čovjek:

„I on je postao čovjek od krvi i mesa“ (Jevrejima 2:14).

Sin Božji je prije oko 2000 godina rođen u malom gradu Betlehemu¹⁹ u današnjem Izraelu i dobio je ime Isus. Ime Isus ili na hebrejskom jeziku Ješua znači „Bog koji spasava“.²⁰ Isusova titula Hrist znači Mesija ili Pomazanik, a to je neko ko je od Boga određen (pomazan) za misiju, službu ili zadatak. Isus Hrist je od Boga određen i poslat da sprovede Božji Plan spasenja čovjeka od grijeha i smrti.

Isus Hrist je za vrijeme svog života potvrdio da je postojao prije nego što se rodio kao čovjek:

„...Jer nijesam sišao s neba da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao“ (Jovan 6:38).

„Izašao sam od Oca i došao na svijet“ (Jovan 16:28).

Božjim Planom spasenja čovjeka Sin Božji će biti

¹⁹ Matej 2:1.

²⁰ <http://biblehub.com/hebrew/3091.htm>,
<http://biblehub.com/greek/2424.htm>.

čovjekova zamjena i platiti cijenu za grijehе kako bi čovjek bio oslobođen od smrtne osude Božjeg zakona i dobio novu šansu za vječni život za koji je prvobitno stvoren:

„A mi smo vidjeli i svjedočimo da je Otac poslao svog Sina kao Spasitelja svijeta“ (1. Jovanova 4:14).

Biblija kaže da je Isus Hrist za vrijeme 33 godine života na Zemlji uradio sve što je neophodno za spasenje čovjeka:

- bio je savršeno pravedan pred Božjim zakonom pobijedivši iskušenja i grijeh u ljudskoj prirodi kao što je priroda svakog čovjeka:²¹ **„On nikakav grijeh nije počinio...“ (1. Petrova 2:22);**
- preuzeo je na sebe čovjekove grijehе: **„On je u svom tijelu ponio naše grijehе...“ (1. Petrova 2:24);**
- platio je smrću za čovjekove grijehе koje je preuzeo na sebe: **„Hrist je umro za naše grijehе.“ (1. Korinćanima 15:3).**

²¹ Rimljanima 8:3, Jevrejima 2:16 i 4:15, Jovan 1:1-14, 2. Korinćanima 5:21.

Savršenim bezgrešnim životom i umrijevši bez grijeha Hrist je pobijedio smrt koja je posljedica grijeha. Bog je u tom slučaju mogao legalno (zakonski) i pravedno da vrati život Hristu nakon smrti, jer je smrt posljedica grijeha a Hrist je bio bezgrešan. Bog je zato vaskrsnuo Hrista tri dana nakon smrti:²²

„Ali Bog ga je vaskrsnuo oslobodivši ga okova smrti, jer nije bilo moguće da ga smrt zadrži“ (Djela apostolska 2:24).

Biblija kaže da su za spasenje čovjeka značajne sve zasluge Isusa Hrista:

- savršena pravednost i pobjeda nad iskušenjima i grijehom;
- preuzimanje čovjekovih grijeha na sebe;
- smrt za preuzete grijeha;
- vaskrsenje.

Zašto je značaj Hristovih zasluga važan za čovjeka? Zato što je Hrist sve to uradio kao Zastupnik ili Predstavnik čovječanstva pred Bogom i Božjim zakonom, i na taj način se Hristove zasluge uračunavaju kao

²² Matej 12:40, Marko 9:31.

čovjekove. To znači da sve što je Hrist uradio je isto kao da je svako od nas uradio. Kao što smo zbog Adamovih zasluga postali robovi grijehu i smrti, na isti način zbog Hristovih zasluga dobijamo pravednost i vječni život:

„Zato, dakle, kao što je sagrešenjem jednog (Adama) na sve ljude došla osuda, tako i pravdom jednog (Isusa Hrista) dođe na sve ljude opravdanje života“ (Rimljanima 5:18).

Prestupom Božjeg zakona naš praotac Adam ostavio je grijeh i smrt u genetsko nasleđe cijelom čovječanstvu. Na isti način, svojim pravednim životom, preuzimanjem čovjekovih grijeha na sebe, smrću za grijeh i vaskrsenjem, Sin Božji preokreće sve ono što smo naslijedili od Adama i čitavo čovječanstvo dobija šansu za novi vječni život. Isus Hrist je kao Zastupnik čovječanstva svojim zaslugama apsolutno iskupio čovjeka pred Božjim zakonom i obezbijedio spasenje:

- čovjek je savršeno pravedan pred Božjim zakonom (Bogom) jer je Hrist kao čovjekov Zastupnik bio savršeno pravedan pred Zakonom (Bogom) i pobijedio grijeh;

- čovjekovi grijesi pred Božjim zakonom zbog kojih čovjek mora da umre se opraštaju i brišu, jer je Hrist kao čovjekov Zastupnik preuzeo čovjekove grijehе na sebe i umro za te grijehе;
- čovjek će biti vaskrsnut na vječni život, jer je Hrist kao čovjekov Zastupnik i pobjednik nad grijehom, pobijedio smrt i Bog Ga je vaskrsnuo na vječni život.

Bog je Planom spasenja čovjekove grijehе i cijenu koju treba platiti za njih prenio na Hrista, a Hristovu pravednost na čovjeka. Ovakva razmjena je legalna i pravedna zato što je žrtva za grijehе niko drugi nego jedinorođeni Sin Božji koji je po prirodi, osobinama, autoritetu i vlasti jednak sa Bogom-Zakonodavcem.

„Onoga (Isusa) koji nije znao grijehа, (Bog) učini grijehom nas radi, da mi postanemo pravda Božija u njemu“ (2. Korinćanima 5:21).

Hrist je na ovaj način pomirio čovjeka sa Bogom i pravda koju zahtijeva Božji zakon je zadovoljena.

„On je žrtva pomirenja za naše grijehе...“ (1. Jovanova 2:2).

Čovjek ne samo što više nema dug prema Božjem zakonu jer je Hrist umjesto njega platio cijenu za grijeh, nego mu Bog pripisuje i Hristovu pravednost kao da je čovjekova pravednost čime je čovjek kvalifikovan za buduće vaskrsenje i vječni život iako to ne zaslužuje niti to sam po sebi može dostići.

To je jevanđelje ili radosna vijest.²³

Da li je moguće da nas Bog na ovakav način spasa? Da li je Isus Hrist Zastupnik svakog čovjeka iz svih vremena? Da li Bog svakom čovjeku uračunava Hristove zasluge i hoće li svaki čovjek biti spašen i vaskrsnut na vječni život?

9. Svaki čovjek koji vjeruje u Isusa Hrista biće spašen i vaskrsnut na vječni život

Biblija kaže da je spasenje Božji dar čovjeku:

„Jer plata za grijeh je smrt, a Božji dar je vječni život kroz Hrista Isusa, našeg Gospoda“ (Rimljanima 6:23).

²³ Na grčkom jeziku kojim je pisan Novi savez riječ „evangelion“ znači radosna ili dobra vijest iz čega je proistekla riječ jevanđelje.

„Jer svi su sagriješili i lišeni su Božje slave, a opravdavaju se darom, blagodaću njegovom, kroz iskupljenje koje je u Hristu Isusu...” (Rimljanima 3:23-24).

Svaki dar koji se nudi mora se primiti. Biblija kaže da se dar spasenja prima vjerom u Isusa Hrista. Čovjek mora da vjeruje i prihvati Hrista kao svog ličnog Spasitelja da bi se spasio:

„Jer Bog je toliko volio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da niko ko vjeruje u njega ne bude uništen, nego da ima vječni život“ (Jovan 3:16).

„Ja sam vaskrsenje i život. Ko vjeruje u mene, ako i umre, živjeće...” (Jovan 11:25).

„Gospodo, šta moram raditi da bih se spasio? ...Vjeruj u Gospoda Isusa Hrista i bićeš spasen“ (Djela apostolska 16:30-31).

Isus Hrist je, prema Bibliji, Zastupnik ili Predstavnik svakog čovjeka koji vjeruje u Njega, a to potencijalno mogu biti svi ljudi u istoriji čovječanstva. Isključivo vjerom u Hrista čovjek može biti oslobođen smrtne osude i proglašen pravednim pred Božjim zakonom kao preduslov za spasenje na vječni život jer

nam se vjerom pripisuju sve Hristove zasluge. Prihvatanjem Hrista čovjek postaje Božje dijete, kao Hrist:

„A onima koji su ga primili (Isusa) dao je pravo da postanu djeca Božja, jer vjeruju u njegovo ime“ (Jovan 1:12).

Svaki čovjek se još od vremena naših praroditelja Adama i Eve rađa sa grešnom prirodom i apsolutno je rob grijeha. Na taj način ni jedan čovjek sam po sebi ne može dostići pravednost koju zahtijeva Božji zakon kao uslov vječnog postojanja. Božja mudrost je zato osmislila Plan spasenja da čovjek vjerom u Hrista bude oslobođen smrtne osude i proglašen pravednim pred Božjim zakonom, pripisujuću čovjeku Hristovu pravednost a Hristu pripisujući čovjekove grijeha i cijenu koju treba platiti za njih. Bog na čovjeka koji vjeruje u Hrista gleda kao na samog Hrista - kao na svoje dijete.

„Zaista, svi ste vi Božji sinovi vjerom u Hrista Isusa“ (Galatima 3:26).

„Vidite kakvu nam je ljubav pokazao Otac, da se zovemo djeca Božja, što i jesmo“ (1. Jovanova 3:1).

Božji plan spasenja čovjeka je isključivo rezultat

Božje ljubavi prema čovjeku koja je toliko uzvišena da je za ljudski razum neshvatljiva:

„Po ovome se pokazala Božja ljubav prema nama: Bog je poslao svog jedinorođenog Sina u svijet da živimo kroz njega. Ljubav je u ovome: nismo mi voljeli Boga, nego je on volio nas i poslao svog Sina kao žrtvu pomirenja za naše grijeh“ (1. Jovanova 4:9-10).

Sin Božji je pokazao neshvatljivu ljubav kada je pristao da bude Mesija, Spasitelj čovječanstva, jer Njegova uloga nije predstavljala samo titulu Spasitelja već neizmjernu žrtvu koju ljudski um ne može u potpunosti razumjeti.

„...I poznati ljubav Hristovu koja prevazilazi razum...“ (Efescima 3:19).

Sin Božji je za spasenje čovjeka dobrovoljno pristao da se odrekne Božanske besmrtnosti, slave i časti koje je na Nebu imao od vječnosti, prepustivši Ocu da svojom neograničenom silom učini da se Sin rodi kao čovjek, da pređe iz višeg u niži nivo postojanja. Hristovo utjelovljenje je zaista za nas neshvatljivo Božje čudo. Bog je upotrijebio svoju neograničenu

silu da bi Njegov Božanski Sin postao čovjek i hrišćani vjerom prihvataju da je to istina:

„Evo, zatrudnjećeš i rodićeš sina. Daj mu ime Isus. On će biti velik i zvaće se Sin Svevišnjega... Marija reče anđelu: Kako će to biti, kad još ne znam za muža? Anđeo joj reče: Sveti Duh doći će na tebe i sila Svevišnjega zasjeniće te. Zato će dijete koje ćeš roditi biti sveto, Božji Sin“ (Luka 1:31-35).

Hrist je bio čovjek kao i svi mi, sa ljudskom prirodom kao što je naša, i zato se Sotona svim silama trudio da Hrist tokom života podlegne iskušenjima i grijehu jer bi to značilo vječnu smrt i za Sina Božjeg i za cijelo čovječanstvo. Hrist je u ljudskoj prirodi kao što je naša uspio da živi bezgrešnim životom i u savršenoj poslušnosti Božjem zakonu jer se vjerom potpuno oslanjao na Boga. Na kraju Hrist je morao da umre da bi mogao da spasi čovjeka. Ljudi sa sažalijevanjem gledaju na Hristovu smrt na krstu Golgote mučeničkim raspećem. To je zaista okrutna smrt, ali to nije ono najgore što se dogodilo Isusu.

Kakva je to bila Isusova žrtva za spasenje čovjeka i šta mu se zapravo desilo?

Isus je od vječnosti sa svojim Ocem u zajedništvu savršene ljubavi, ali je Isus i čitav svoj zemaljski život bio ujedinjen sa Ocem:

„Zaista, zaista, kažem vam, Sin ne može ništa da učini sam od sebe, nego samo ono što vidi da Otac čini. Jer što god On čini, to i Sin čini na isti način. Jer Otac voli Sina i pokazuje mu sve što sam čini...” (Jovan 5:19-20).

„Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu i da je Otac u meni? Ono što vam ja govorim ne govorim sam od sebe, nego Otac koji stoji u meni čini svoja djela. Vjerujte mi da sam ja u Ocu i da je Otac u meni“ (Jovan 14:10-11).

Na koji način je Isus Hrist bio ovako ujedinjen sa Ocem dok je bio na Zemlji? Biblija kaže na način što je Bog svojim Duhom prebivao u Isusu. Isus je to potvrdio kada je započinjao misiju objavljivanja jevanđelja, radosne vijesti o spasenju:

„Gospodnji Duh je na meni...” (Luka 4:18).

Bog je objavio da je Njegov Duh u Hristu:

„Na njega sam stavio svoj Duh, i on će narodima donijeti pravdu“ (Isaija 42:1).

Isus je tokom svoje misije na Zemlji govorio da tvori Očevu volju i da je Otac sa Njim u svemu. Isus je najavljavao i svoju smrt za spasenje grešnika kao i da će vaskrsnuti nakon tri dana. To je sve bio slučaj do jedan dan pred Isusovu smrt. Taj dan se nešto čudno počelo dešavati Isusu. Posljednji sati Isusovog života bili su najteži u čitavoj Njegovoj misiji.

„Došli su na mjesto koje se zove Getsimanija... Poveo je sa sobom Petra, Jakova i Jovana. Obuzela ga je tjeskoba i nemir. I rekao im je: Duša je moja na smrt žalosna... Otišavši malo dalje, pao je na zemlju i molio da ga, ako je moguće, mimoide taj čas. I još je rekao: Ava, Oče, tebi je sve moguće. Ukloni ovu čašu od mene. Ali neka ne bude kako ja hoću, nego kako ti hoćeš... Opet je otišao i molio se istim riječima... Došao je i treći put...” (Marko 14:32-42).

„Oče, ako hoćeš, ukloni ovu čašu od mene. Ali neka ne bude moja volja, nego tvoja... A kada se našao u teškoj duševnoj patnji, molio se još usrdnije. Znoj mu je postao kao kapi krvi koje su padale na zemlju“ (Luka 22:42.44).

Isusu se nešto zastrašujuće i teško događalo.

Duša je moja žalosna na smrt, rekao je očajničkim glasom učenicima koji su do tada navikli na potpuno drugačiju priču od Isusa. Ne samo to, nego je pao na zemlju tri puta i molio se Ocu da ga mimoiđe ta čaša i taj čas, drugim riječima, da ga mimoiđe to što mu se dešava. Doživljavao je tešku duševnu patnju i znoj mu je postao krv. To je medicinsko stanje zvano hematidroza i povezano je sa izuzetno visokim stepenom stresa koje rijetko ko doživljava. Ono što se u tom slučaju dešava jeste da veliki stres prouzrokuje oslobađanje hemikalija koje razaraju kapilare u znojnim žlijezdama, a kao rezultat toga dolazi do krvarenja u tim žlijezdama i znoj postaje pomiješan sa krvlju.²⁴

Šta se u tim trenucima u vrtu Getsimanija dešavalo sa Isusom Hristom?

„A On bolesti naše nosi i patnje naše uze na se, a mi smo mislili da mu Bog stvara nevolju, da ga on udara i da ga muči. Ali on bi ranjen za naše prestupe, slomljen za naša bezakonja; kazna za izopačenost bješe na njemu našeg mira radi, i ranom njegovom

²⁴ Knjiga „Isusov zločin“, Li Strobel, Metafizika, 2004, strane 131-132.

mi se iscijelismo. Svi mi kao ovce zalutasmo, svaki od nas se okrenu svojim putem, a Gospod je položio na njega bezakonje svih nas. Mučen bi i zlostavljen, ali ne otvori usta svojih; kao jagnje na zaklanje vođen bi i kao ovca nema pred onim koji je striže ne otvori usta svojih... Ali Gospodu bi volja da ga razbije, on ga je doveo da bude ranjen; kad položi dušu svoju u prinos za grijeh...” (Isaija 53:4-10).

Bog je na Hrista u stvarnosti prenio grijehe čovječanstva uračunajući Mu naše grijehe kao da su Njegovi. Bog je onda u jednom trenutku ostavio Hrista, povukao je svoj Duh od Njega kroz kojeg su bili ujedinjeni jer je grijeh ono što razdvaja čovjeka od Boga. Hrist je u tim teškim trenucima plaćao cijenu za grijeh umjesto čovjeka, a to je razdvajanje od Oca zbog grijeha.

„Onoga koji nije znao grijeha, (Bog) učini grijehom nas radi, da mi postanemo pravda Božija u njemu“ (2. Korinćanima 5:21).

Znamo da je Isus, prema Bibliji, od vječnosti u zajedništvu sa svojim Ocem i da je čitav zemaljski život bio oslonjen na Oca, ali kada je Bog prenio grijehe

čovječanstva na Isusa onda je ostavljen sam i bez nade da će se više ikada sresti sa Ocem. Razdvojenost od Oca i užasno breme i krivica za grijeh bili su na Sinu Božjem, a ne na nama kojima ta krivica pripada i zato je Isus pretrpio neshvatljivu duševnu agoniju. Hrist je u potpunosti morao da iskusi razdvajanje od Oca zbog naših grijeha koje je nosio, ali i prokletstvo i obeshrabrenje koje proizilazi iz realne svijesti o grijehu i krivici. Božji gnjev je bio na Hristu zbog naših grijeha.

„Hristos nas je kupio i tako oslobodio prokletstva Zakona postavši umjesto nas prokletstvo, jer je napisano: Proklet je svako ko je obješen na drvo“ (Galatima 3:13).

Ni jedan čovjek iz svih vremena nikada nije imao ovakav doživljaj prokletstva i obeshrabrenja upravo zbog toga što je Hrist pristao da bude čovjekova zamjena i da taj teret padne na Njega. Ni jedan čovjek iz svih vremena nema realnu svijest o krivici i grijehu, osim djelimično oni koje Bog o tome osvjeđoči u cilju prihvatanja Hrista za Spasitelja, priznanja grijeha i pokajanja. Biblija kaže da za čovjekovo spasenje Bog nije poštedio svog rođenog Sina:

„...Koji nije poštedio ni sopstvenog Sina, nego ga je predao za sve nas...“(Rimljanima 8:32).

Isusa je nakon duševne agonije u vrtu Getsimanija izdao jedan od Njegovih učenika po imenu Juda, onda je uhapšen i suđeno mu je na osnovu lažnih optužbi i lažnih svjedoka. Njegovi najbliži učenici su Ga ostavili i razbježali se, vrijeđan je, ismijavan, pljuvan i udaran...²⁵ Na kraju je razapet na krstu kao da je najveći zločinac.

„Noseći krst izašao je na mjesto zvano Lobanja, koje se na hebrejskom zove Golgota. Tamo su ga razapeli na krst...“(Jovan 19:17-18).

Od samog raspeća pa dok je izdahnuo Isus se mučio punih šest sati:

„Bio je treći sat kad su ga razapeli... U šesti sat spustila se tama na cijelu zemlju i potrajala je sve do devetog sata. U deveti sat Isus je povikao na sav glas: Eli, Eli, lama savahtani?, što znači: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio...?“(Marko 15:25-35).

²⁵ Matej 26 i 27, Marko 14 i 15, Luka 22 i 23, Jovan 18 i 19.

Ne samo što je raspeće bila sramna smrt predviđena za najokorjelije zločince, nego je to bio i vrlo bolan način umiranja. Pored svih duševnih patnji Isusove ruke su šest sati klinovima bile prikovane za gredu. Isus je u takvom stanju uzvikivao *Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio*. Bog je povukao svoj Duh od Sina i više nijesu bili zajedno. Sin je ostavljen od Oca da umre u beznađu kao najveći grešnik jer je na sebe preuzeo grijeh čovječanstva koje Mu je Bog uračunao kao da su Njegovi grijesi, samo da bi nas Bog mogao zauzvat osloboditi smrtne presude za grijeh koje zaslužujemo i istovremeno nam uračunao Hristovu pravednost koju ne zaslužujemo. Iako je djelovalo da je sve izgubljeno i da nema nade da će se ikada više sresti sa Ocem, Isus je na krstu u najtežim mogućim trenucima koje mogu da zadese nekoga imao pobjedonosnu vjeru:

„Svršeno je! Oče, u tvoje ruke predajem svoj duh! Kad je to rekao, izdahnuo je“ (Jovan 19:30, Luka 23:46).

Isusovo srce je puklo od tuge i bola prouzrokovanih razdvajanjem od Oca i umro je.

Sin Božji je svojom neizmjernom žrtvom izdejstvovao pobjedu za čovjeka - umro je bez grijeha plativši cijenu za grijeh. Zahvaljujući žrtvi Isusa Hrista svaki čovjek koji vjeruje u Boga, Hrista i Njihov Plan spasenja oslobođen je od krivice i kazne za grijeh, od ropstva grijeha i smrti i od ropstva Sotone i demona čijeg uticaja velika većina ljudi nije svjesna. Zahvaljujući Hristovoj žrtvi čovjek je kvalifikovan za vječni život i ako to ničim nije zaslužio.

Isus Hrist je, kao što Biblija kaže, tokom svog života bio savršeno pravedan pred Božjim zakonom i pobijedio iskušenja i grijeh u ljudskoj prirodi koja je sklona zlu i smrtna, što je Bogu dalo pravo da Hrista vaskrsne u novoj besmrtnoj, savršenoj i svetoj prirodi koja je sama po sebi dobra i sklona dobru. To automatski znači da će Bog vaskrsnuti u novoj besmrtnoj, savršenoj i svetoj prirodi svakog čovjeka koji prihvati Hrista, jer je Hrist u potpunosti zadovoljio pravdu i izdejstvovao spasenje za sve one koji Ga prihvataju:

„Jer ovo raspadljivo mora da se obuče u neraspadljivost i ovo smrtno mora da se obuče u besmrtnost“ (1 Korinćanima 15:53).

Biblija kaže da će se vaskrsenje na vječni život koje je Bog obećao, prema Planu spasenja, desiti prilikom Hristovog drugog dolaska u budućnosti, na kraju istorije planete Zemlje:

„Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Hristu svi oživjeti. Ali svako u svom redu: Hristos kao prvina, a zatim, za vrijeme njegovog dolaska, oni koji su Hristovi“ (1. Korinćanima 15:22-23).

Hristov drugi dolazak u veličanstvu, sili i slavi je najveći događaj svih vremena i najveća nada hrišćana kada se očekuje konačna nagrada i ispunjenje Božjih obećanja - vaskrsenje na vječni život sa svojim pravim Ocem i Isusom Hristom, našim Spasiteljem.

„...Jer će sam Gospod sići s neba sa zapovjedničkim pozivom, s glasom arhanđela i s Božjom trumbom...“ (1. Solunjanima 4:16).

Jedina svrha ili smisao ovog života je da se čovjek upozna sa Isusom Hristom i da ga vjerom prihvati kao ličnog Spasitelja.

10. Prava vjera - priznanje grijeha, pokajanje, odricanje od starog grešnog života i početak novog života

Vjera u Isusa Hrista nije samo deklarativno prihvatanje Sina Božjeg kao ličnog Spasitelja i Božjeg Plana spasenja kao rješenja za naše probleme, već pouzdati se, predati se i živjeti u skladu sa vjerom, a to znači i uspostavljanje ličnog odnosa sa Bogom i Hristom.

„A ovo je život vječni: da upoznaju tebe jedinog istinitog Boga i Isusa Hrista koga si poslao“ (Jovan 17:3).

Šta to ustvari znači pouzdati se, predati se i živjeti u skladu sa vjerom i uspostaviti lični odnos sa Bogom i Hristom?

Biblija kaže da se 40 dana nakon vaskrsenja Hrist vratio kod Oca na Nebu²⁶ i nastavio sprovođenje Plana spasenja tako što je u nebeskom Hramu zapo-

²⁶ Djela apostolska 1:3.9.

čeo prvosveštenučku službu koja će trajati do Njegovog drugog dolaska na Zemlji.²⁷ Hristova prvosveštenička služba na Nebu u suštini podrazumijeva:

- Hristovo zastupanje svojih sljedbenika (vjernih hrišćana) pred Bogom za opraštanje i brisanje prošlih, sadašnjih i budućih grijeha;
- Hristovo pomaganje svojim sljedbenicima za nadvladavanje iskušenja i grijeha u svakodnevnom životu.

„Jer jedan je Bog, i jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovjek, Hristos Isus, koji je sebe dao kao odgovarajuću otkupninu za sve...“ (1. Timoteju 2:5).

„Hristos je sebe dao za nas da bi nas izbavio od svakog bezakonja...“ (Titu 2:14).

Čovjek da bi bio spašen prvo mu moraju biti oprošteni svi grijesi koje je počinio u životu, a da bi smo dobili oproštenje moramo prihvatiti da je Hrist platio cijenu za naše grijeha i zatim od Boga tražiti oproštenje

²⁷ „Božji plan spasenja“, Pavle Simović, www.religija.me.

tako što ćemo priznati sve naše svjesne grijehе i pokajati se.²⁸ Čovjek mora lično komunicirati sa Bogom, lično se obratiti i tražiti oprostеnje i priznati grijehе. Komunikacija sa Bogom se, prema Bibliji, odvija razgovorom koji se u Bibliji naziva molitva.²⁹ Čovjek koji je postao svjestan da je grešan i kriv pred Bogom i da mu treba oprostеnje, logično je da prihvati Hrista kao Onoga koji je platio cijenu za njegove grijehе, da prizna grijehе i pokaje se čime dokazuje da suštinski vjeruje i prihvata Božji dar spasenja a ne samo deklarativno. Isus Hrist u tom slučaju posreduje za nas pred Bogom pozivajući se na svoje zasluge i smrt kojom je platio cijenu za grijehе kako bi izdejstvovao oprostaj i brisanje grijeha. Bog je obećao da će na taj način oprostiti sve čovjekove grijehе i uračunati Hristovu pravednost svakom čovjeku koji vjeruje u Hrista kao

²⁸ Ovaj proces koji rezultira pokajanjem naziva se obraćenje, kada čovjek želi da se odvrti od starog, grešnog i bezbožnog načina života i obraća se Bogu. Pokajanje i obraćenje podrazumijevaju potpuni zaokret u životu.

²⁹ Knjiga „Zašto je vjera u Isusa Hrista jedini smisao života“, poglavlje 8.9 - „Prava vjera i molitva“, Zdravko Vučinić, Institut za religijska istraživanja, Podgorica, 2015.

svog ličnog Spasitelja:

„Krv Isusa Hrista, Sina Njegovog, čisti nas od svakog grijeha“ (1. Jovanova 1:7).

„Jer ću im oprostiti njihova bezakonja i više se neću sjećati njihovih grijeha“ (Jevrejima 8:12).

Čovjek da bi bio spašen, osim oprostjenja grijeha, mora da odbaci i iskorijeni grijeh iz svog života da bi spasenje bilo pravedno i čovjek bio osposobljen da nastavi život u vječnosti. Ako se grijeh ne odbaci i ne nadvlada to je samo nastavak starog grešnog života za koji je Hrist onda uzalud umro.

Kako odbaciti i nadvladati grijeh?

Čovjeku samom po sebi nikako nije moguće da odbaci i nadvlada grijeh zbog grešne prirode koju ima od rođenja i genetski naslijeđenih i stečenih sklonosti ka grijehu. Bog je zato svima onima koji iskreno i sa punim povjerenjem prihvate Isusa Hrista za ličnog Spasitelja, priznaju svoje grijeha i pokaju se, obećao na dar silu Svetog Duha,³⁰ natprirodnu pomoć u borbi

³⁰ Knjiga „Slučaj Trojstvo - Božji identitet“, poglavlja 15, 16, 17, 18, Zdravko Vučinić, Institut za religijska istraživanja, Podgorica, 2016; „Priroda i uloga Svetog Duha“, Pavle Simović, www.religija.me.

sa iskušanjima i grijehom koja je i Hristu bila dostupna dok je bio na Zemlji. Bog, prema Planu spasenja, svima onima koji vjeruju i pouzdaju se u Hrista uračunava Hristovu pravednost i čovjeka proglašava pravednim pred Božjim zakonom,³¹ ali mu na dar daje i Svetog Duha koji djeluje na čovjekovo srce i um kako bi čovjek postao pravedan i u svakodnevnom životu kroz nadvladavanje iskušenja i grijeha:

„Daću vam novo srce i u vas ću nov duh staviti... Staviću u vas svoj Duh, pa ćete živjeti po mojim propisima i držaćete se mojih zakona i izvršavaćete ih“ (Ezekijel 36:26-27).

Sveti Duh je Božji Duh kojim je Bog sveprisutan u svemiru. Bog boravi na svom prestolu na Nebu, ali je svojim Duhom sveprisutan:

„Kuda da odem od duha tvoga, kuda da pobegnem od lica tvoga? Kada bih se i na nebo popeo, ti bi tamo bio, kada bih i u grob ležaj svoj prostro, ti bi i tamo bio“ (Psalmi 139:7-8).

Isus Hrist je i nakon vaznesenja na Nebu zadržao

³¹ Proglašavanje pravednim čovjeka koji vjeruje u Hrista u Bibliji se naziva opravdanje.

ljudsko tijelo kao Zastupnik i Predstavnik čovječanstva, ali ovaj put besmrtno i neraspadljivo koje će imati svi oni koji budu vaskrsnuti na vječni život. Kao takav, kao čovjek, Isus Hrist ne može biti sveprisutan u svemiru i na Zemlji, ali je povratkom kod svog Oca na Nebu u punini dobio Svetog Duha kojim može kao i Otac biti sveprisutan i na taj način biti sa svakim svojim sljedbenikom i pomoći mu u svakoj prilici:

„Dakle, pošto ga je Bog Otac uzvisio (Isusa) i dao mu da sjedi njemu zdesna i dao mu obećani Sveti Duh, izlio je na nas taj Duh, kao što vidite i čujete“ (Djela apostolska 2:33).

Isus Hrist može da izlije Svetog Duha kojeg je dobio od Oca na svoje sljedbenike kako bi nadvladali iskušenja i grijeh. Hrist je na Zemlji živio bezgrešnim životom jer se vjerom potpuno oslanjao na Boga, onako kako bi svaki čovjek trebao, i Sveti Duh je prebivao u Njemu. Sada Hrist na isti način kao i Bog može Duhom da bude sa svakim hrišćaninom na Zemlji uprkos činjenici da je ograničen na jedno mjesto u ljudskom tijelu:

„Jer, gdje su dvojica ili trojica okupljena u moje

ime, ondje sam ja među njima” (Matej 18:20).

„I evo, ja sam uvek sa vama, sve do svršetka ovog doba“ (Matej 28:20).

Otac i Sin su ujedinjeni jednim istim Duhom koji potiče od Oca, na način na koji nama nije razumljiv.

„Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu i da je Otac u meni? Ono što vam ja govorim ne govorim sam od sebe, nego Otac koji stoji u meni čini svoja djela. Vjerujte mi da sam ja u Ocu i da je Otac u meni“ (Jovan 14:10-11).

Otac je u Sinu svojim Duhom i Sin je u Ocu svojim Duhom koji je dobio od Oca. Na isti način Bog i Hrist svojim Duhom mogu prebivati u hrišćaninu. Otac i Sin na ovaj način mogu biti sa nama iako su na Nebu. Isus Hrist je to potvrdio svojim sljedbenicima:

„Isus mu je odgovorio: Ako me neko voli, držaće moje riječi, i moj Otac će ga voljeti, i doći ćemo k njemu i prebivaćemo s njim“ (Jovan 14:23).

Bog i Hrist svojim Svetim Duhom djeluju i prebivaju u nama ako vjerujemo u Boga, Hrista i Njihov Plan spasenja onako kako je opisan u Bibliji. Lično Bog i Hrist su čovjekova nevidljiva i natprirodna pomoć u

svakodnevnom životu za nadvladavanje iskušenja i grijeha:

„Zar ne znate da ste vi Božji hram i da Božji Duh prebiva u vama?“ (1. Korinćanima 3:16).

„A pošto je i sam trpio kad je bio iskušavan (Isus), on može priteći u pomoć onima koji su u kušnjama“ (Jevrejima 2:18).

„Dakle, pošto imamo uzvišenog prvosveštenika koji je otišao na nebesa, Isusa, Sina Božjeg, držimo se vjere u njega koju ispovijedamo. Jer naš prvosveštenik je neko ko ne samo što može da saosjeća s nama u našim slabostima, nego je i poput nas iskušan u svemu, ali nije zgriješio. Pristupimo, dakle, slobodno prestolu blagodati (milosti), kako bi stekli milosrđe u nalaženju blagodati kad nam zatreba pomoć“ (Jevrejima 4:14-16).

Čovjek kao grešnik po prirodi ne može sam po sebi da bude dobar, pravedan i da nadvlada iskušenja i grijeh, ali može da donese čvrstu odluku, da se pouzda, preda i vjeruje u Boga i Hrista. Takvog čovjeka, prema obećanju, preobražava Sveti Duh u skladu sa vjerom koju čovjek ima.

„Tom blagodaću spaseni ste po vjeri. I to nije vaša zasluga - to je Božji dar. Ne, to nije zbog djela, da se niko ne bi mogao time hvaliti“ (Efesecima 2:8-9).

Sveti Duh ne obavlja samo preobražaj ličnosti i daje pobjedu nad iskušenjima i grijehom, već prije toga rađa i uliva vjeru u čovjekovo srce i utiskuje istine o Božjem Planu spasenja. Sveti Duh utiče na sve one koji pokazuju spremnost da prihvate Hrista za Spasi-telja, priznaju svoje grijehе i pokaju se.

„Ili možda prezireš bogatstvo njegove dobrote i uzdržljivosti i dugog trpljenja, ne shvatajući da te Božja dobrota vodi do pokajanja“ (Rimljanima 2:4).

Zaista nije moguće pokajati se za grijehе ako Bog i Hrist ne pokrenu taj proces u nama, jer čovjek kao grešnik po prirodi nema realnu sliku o grijehu i krivici. Biblija ne uči da grešnik mora da se pokaje prije nego što se obrati Bogu, već da Sveti Duh koji dolazi od Boga i Hrista vodi pravom pokajanju osvјedočavajući čovjeka u grijeh kroz savjest i razum. Prava priroda pokajanja, odnosno potpuni zaokret u životu, se

sastoji u tome da čovjek isključivo čitanjem i slušanjem Božje riječi - Biblije i uticajem Svetog Duha postaje osvjedočen u svoju grešnost i da mu je potreban Spasitelj. Ako se čovjek ne usprotivi toj sili osvjedočenja biće pokrenut na dalje korake koji će rezultirati novim hrišćanskim životom. Takav čovjek ne samo što je iskreno priznao grijehe i pokajao se, već čvrsto vjeruje da su mu grijesi oprosteni i samim tim da je pomiren sa Bogom. Iz takve vjere proističe duboka zahvalnost Bogu i Hristu za ljubav i milost što je istovremeno praćeno duševnim mirom i unutrašnjom radošću kao rezultatom pomirenja sa Bogom i djelovanjem Svetog Duha na naše biće.

Prava hrišćanska vjera je, dakle, prihvatiti i vjerovati u Boga i Isusa Hrista kao svog ličnog Spasitelja, priznati grijehe i pokajati se, istovremeno vjerujući da se sve to ostvaruje kroz Božje i Hristovo djelovanje u nama, kao i da će pobjeda nad grijehom koju je Hrist ostvario i koja nam se pripisuje kao da je naša pobjeda Božjim i Hristovim djelovanjem postati realnost u našem svakodnevnom životu tako što ćemo postati

slični Hristu.³² Ono što čovjek ne može da učini da bi se spasio i bio pravedan pred Bogom i Božjim zakonom, Bog i Hrist mogu da učine u svakom čovjeku koji vjeruje. Čovjekov udio je vjera, odnosno povjerenje i pouzdanje, a Božji i Hristov udio je da nas osposobe za spasenje tako što će učiniti da pravilno i ispravno prihvatimo Plan spasenja, priznamo grijeha, pokajemo se i živimo hrišćanski život. Ali čovjekovu vjeru mora pratiti odricanje od svega onoga što može pokolebati ili oslabiti vjeru. Šta to znači odricanje?

Glavna prepreka našoj vjeri je naša sebična ljudska priroda sa sklonostima ka grijehu, odnosno naša dosadašnja stara ličnost sa svojim grešnim željama i grešnim navikama. Odricanjem od naše stare ličnosti sa svim grešnim željama i navikama, koje mora biti praćeno vjerom, istovremeno znači dozvoljavanje Bogu i Hristu da svojim Duhom djeluju u nama da postanemo slični Hristu dok je bio na Zemlji, a to je da

³² Ovaj proces Božjeg i Hristovog djelovanja u čovjeku kroz Svetog Duha, koji treba da rezultira temeljnom promjenom karaktera kako bi postao kao Hristov ili sličan Hristovom karakteru, zove se posvećenje, odnosno svetost života.

živimo po Božjoj volji i potčinimo grešnu prirodu. Odricanje koje je praćeno vjerom znači oslanjanje na Boga i Hrista za pomoć u nadvladavanju iskušenja i grijeha, dok pokušaj svojim naporima da se izborimo sa iskušenjima i grijehom znači oslanjanje na sebe koje je bez šansi za uspjeh i nevjerovanje Bogu da samo On i Hrist to mogu učiniti natprirodnim djelovanjem. Isus Hrist je bio jasan kada je u pitanju odricanje:

„Ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj krst i ide za mnom“ (Matej 16:24).

Krst u ovom slučaju znači odricanje od samog sebe, odnosno simbolično razapinjanje svoga „ja“ na „krstu“ sa svim grešnim željama i navikama, ili umiranje sebi.

„Sa Hristom se razapeh. Ne živim više ja, nego Hristos živi u meni. Jer život koji sada živim u tijelu, živim vjerom Sina Božjeg, koji me je volio i predao sebe za mene“ (Galatima 2:20).

Razapinjanje svoga „ja“, odnosno razapinjanje naše stare ličnosti sa grešnim željama i navikama,

kroz vjeru i odricanje, jedini je način da Bog i Hrist svojim Duhom prebivaju u nama i omoguće nam potčinjavanje grešne prirode koju imamo i pobjedu nad iskušenjima i grijehom.

„Svucite staru ličnost i njena djela, i obucite novu ličnost, koja se obnavlja dobrim poznavanjem Božje volje po obličju onoga koji ju je stvorio“ (Kološanima 3:9-10).

S obzirom da čovjek ima grešnu prirodu koja je sklona zlu, čitav život predstavlja odricanje od svojih grešnih želja i navika sve do smrti ili Hristovog drugog dolaska.

„Jer se pokazala Božja blagodat koja donosi spasenje svim ljudima. Poučila nas je da se odreknemo bezbožnosti i svjetskih želja i da razborito, pravedno i odano Bogu živimo usred ovog sadašnjeg doba, dok čekamo ostvarenje naše divne nade i slavno pojavljivanje velikog Boga i Spasitelja našeg, Isusa Hrista“ (Titu 2:11).

Kada se odričemo od naših grijeha to ne znači da smo dobri ili da postajemo dobri sami po sebi, jer ne smijemo zaboraviti da smo 100 odsto grešni po

prirodi bez mogućnosti da takvo stanje promijenimo, ali odricanjem potvrđujemo vjeru u Božji Plan spasenja i omogućavamo Bogu i Hristu da svojim Duhom djeluju u nama kako bi potčinili grešnu prirodu i učinili da budemo dobri i pravedni.

„Jer Bog, zato što to hoće, djeluje u vama da biste i željeli i postupali“ (Filibljanina 2:13).

Božja namjera u konačnom je da Njegova djeca, hrišćani, odsjajuju karakter njihovog Spasitelja Isusa Hrista, ali to je isključivo Božje i Hristovo djelo koje Oni sprovode u nama koji vjerujemo, a ne nikako naša sposobnost ili zasluga.

„I dao je neke da budu apostoli, neke da budu proroci, neke da budu propovjednici dobre vijesti, neke da budu pastiri i učitelji, kako bi usmjeravali svete, kako bi služili i kako bi izgrađivali Hristovo tijelo, dok ne dostignemo svi u jedinstvo vjere i poznanja Sina Božijega, u čovjeka savršena, u mjeru rasta punoće Hristove... Nego, govoreći istinu, u svemu ljubavlju uzrastimo do zrelosti da budemo poput njega koji je poglavar, a to je Hristos“ (Efescima 4:11-15).

Hrišćanski život, odnosno život sličan Hristovom u suštini znači da čovjek živi prema Božjem zakonu čime se potvrđuje prava vjera.³³ Takav pravedan život, život prema Božjem zakonu koji je sažet u 10 Božjih zapovjesta,³⁴ je moguć isključivo kroz Božje i Hristovo djelovanje na naše biće. Čovjek vjerom prima na dar taj novi život koji je duhovno začat Božjim i Hristovim djelovanjem.

„Isus mu na to reče: Zaista, zaista, kažem ti, ako se neko ponovo ne rodi, ne može vidjeti Božje carstvo... Što je rođeno od tijela, tijelo je, a što je rođeno od Duha, duh je. Ne čudi se što sam ti rekao: Morate ponovo da se rodite“ (Jovan 3:3.6.7).

Isus je rekao ne samo da je duhovno novorođenje neophodno ako želimo da se spasimo, već i da je to djelo Svetog Duha a ne nikako naših napora i zasluga.

„Dakle, ako je neko u Hristu, on je novo stvorenje. Ono što je staro prošlo je, i evo, novo je nastalo“

³³ Knjiga „Zašto je vjera u Isusa Hrista jedini smisao života“, 8. poglavlje - „Prava vjera“, Zdravko Vučinić, Institut za religijska istraživanja, Podgorica, 2015.

³⁴ 2. Mojsijeva 20:1-17.

(2. Korinćanima 5:17).

Duhovno novorođeni čovjek donosiće rezultate ili rodove Božjeg i Hristovog Duha koji djeluje u nama, čime vraćamo „Božje obličje“ u nama koje je izgubljeno zbog grijeha:

„A rod Duha je: ljubav, radost, mir, trpljenje, ljubaznost, dobrota, vjera, blagost, samosavladavanje“ (Galatima 5:22-23).

Pravi hrišćanin koji Božjim i Hristovim djelovanjem ima na dar novi život, više ne živi u grijehu:

„Ko čini grijeh, potiče od Đavola, jer Đavo griješi od početka. Zato je došao Sin Božji, da uništi Đavolova djela. Ko je god rođen od Boga, ne čini grijeh, jer Božje sjeme ostaje u njemu, i on ne može da čini grijeh, jer je rođen od Boga“ (1. Jovanova 3:8-9).

Kada se kaže da hrišćanin više ne čini grijeh to znači da on više ne živi u grijehu, odnosno grijeh više nije sastavni dio njegovog života i nije rob sile grijeha kao što su drugi ljudi, jer je prihvatio Plan spasenja, priznao grijeh, pokajao se, oprošteni su mu svi grijesi, doživio je pomirenje sa Bogom kao i duhovno novorođenje zbog čega ima novo srce, novi karakter i

novi način razmišljanja. Takav hrišćanin sada spontano, iz ljubavi prema Bogu i Hristu, živi prema Božjoj volji i Božjem zakonu i održava lični odnos i živu vezu sa Bogom i Hristom kroz molitvu.

„Jer ljubav prema Bogu znači držati njegove zapovjesti, a njegove zapovjesti nijesu teške, jer sve što je rođeno od Boga pobjeđuje svijet. A ovo je pobjeda koja je pobijedila svijet: naša vjera“ (1. Jovanova 5:3).

„Znamo da niko ko je rođen od Boga ne čini grijeh, nego ga čuva Onaj (Isus) koji je rođen od Boga, i Zli (Sotona) ga ne drži u svojoj vlasti“ (1. Jovanova 5:18).

Ali sve to ne znači da hrišćanin ne može da sagriješi jer sklonost ka grijehu postoji u prirodi svakog čovjeka još od Adama i Eve i tako će biti sve do vaskrsenja u novoj besmrtnoj, savršenoj i svetoj prirodi. Hrišćanin ne treba da brine ako se desi da poćini grijeh jer ima Zastupnika pred Bogom:

„Dječice moja, ovo vam pišem da ne bi ste poćinili kakav grijeh. Ali ako neko i poćini grijeh, kod Oca i-

mamo zastupnika - Isusa Hrista, pravednika“ (1. Jovanova 2:1).

Hrišćanin kada sagriješi u molitvi priznaje svoj grijeh i vjerom se oslanja na posredovanje Isusa Hrista pred Bogom za oprostjenje:

„Ako priznamo svoje grijehе, Bog će nam ih oprostiti i očistiti nas od svake nepravедnosti, jer je vјeran i pravedan“ (1. Jovanova 1:9).

Sve do kraja života ili do Hristovog drugog dolaska ukoliko se taj događaj desi prije nego što umremo, hrišćanin mora da se bori i vjerom izdrži duhovnu borbu jer se Sotona i demoni direktno ili preko ljudskih oruđa neprestano trude da grijeh učine primamljivim i izazovu razdvajanje čovjeka od Boga i spasenje učine izgubljenim:

„Bori se u dobroj borbi vјere...“ (1. Timoteju 6:12).

„Pazite, braćo, da neko od vas ne odstupi od živog Boga, pa da se u njemu ne razvije zlo srce koje nema vјere. Nego podstičite jedni druge svaki dan, dok još traje to danas, da ne bi neko od vas otvrdnuo zbog zavodljivosti grijehа. Jer udio u Hristu imaćemo

samo ako pouzdanje koje smo imali u početku sačuvamo do kraja...“ (Jevrejima 3:12-14).

Hrišćanin se jedino uz Božju i Hristovu pomoć, pravom vjerom, proučavanjem Biblije, pravednim životom i molitvom može oduprijeti životnim iskušenjima i zlim duhovima koje predvodi Sotona i čijeg uticaja mnogi nijesu svjesni:

„Obucite svu Božju ratnu opremu da biste mogli da se oduprete Đavolovim spletkama... Opašite bedra istinom, na grudi stavite oklop pravednosti... Iznad svega, uzmite veliki štit vjere, kojim ćete moći da ugasite sve goruće strijele Zloga. Uzmite i kacigu spasenja i mač Duha, to jest, Božju riječ, moleći se u duhu svakim oblikom molitve i usrdnog moljenja u svakoj prilici“ (Efescima 6:11-18).

„Teži za pravednošću, odanošću Bogu, vjerom, ljubavlju, istrajnošću, blagošću“ (1. Timoteju 6:11).

Duhovno novorođeni hrišćanin živjeće radostan život, imaće unutrašnje zadovoljstvo, duševni mir i sigurnost koji proizilaze iz prave vjere i svakodnevnog živog odnosa sa Bogom i Hristom. On će nastojati i da u službi za Boga i Hrista svim ljudima sa kojima dolazi

u dodir prenese radosnu vijest (jevanđelje) o spasenju. Isus Hrist je dao nalog svima onima koji prihvate Njega za Spasitelja i Božji Plan spasenja onako kako je opisan u Bibliji, da drugim ljudima objave spasenje koje je On izdejstvovao:

„Idite po cijelom svijetu i propovijedajte dobru vijest (jevanđelje) svemu stvorenom“ (Marko 16:15).

11. Krštenje - potvrda prave vjere

Svaki hrišćanin koji je slobodnom voljom prihvatio Isusa Hrista za Spasitelja, koji se upoznao sa Planom spasenja od grijeha i smrti, priznao grijehe i pokajao se, prema Bibliji, treba da se krsti.³⁵ Riječ krštenje prevedena je od grčke riječi „baptizo“ koja znači uroniti (misli se na uranjanje u vodu).³⁶ Isus Hrist je objasnio da čovjek postaje Njegov sljedbenik (hrišćanin) tako

³⁵ Knjiga „Zašto je vjera u Isusa Hrista jedini smisao života“, poglavlje 8.7.4 - „Krštenje“, Zdravko Vučinić, Institut za religijska istraživanja, Podgorica, 2015.

³⁶ <http://biblehub.com/greek/907.htm>.

što se prvo pouči istini o spasenju koju treba da prihvati i onda se krsti (uroni):³⁷

„Zato idite i naučite sve narode, krsteći ih u moje ime, i učeći ih da drže sve što sam vam zapovijedio“ (Matej 28:19-20).

„Ko vjeruje i krsti se, biće spasen“ (Marko 16:16).

Isus Hrist je krštenje ostavio kao zapovjest i ono predstavlja simboličnu i javnu potvrdu prave vjere i ulazak u savez sa Bogom. Krštenje je povezano sa Hristovom smrću i vaskrsenjem i zato se ono obavlja „u ime Isusa Hrista“.³⁸ Krštenje se, prema Bibliji, obavlja potpunim uronjavanjem čovjeka u vodu. Uronjavanje u vodu simbolično označava smrt grijehu i starom životu kroz poistovjećivanje sa Hristovom smrću, dok izlazak iz vode simbolizuje vaskrsenje i novi duhovni život kroz poistovjećivanje sa Hristovim vaskrsenjem:

„Ili zar ne znate da smo svi mi koji smo kršteni u Hrista Isusa, kršteni u njegovu smrt? Dakle, s njim smo sahranjeni svojim krštenjem u njegovu smrt, kako bi smo, kao što je Hristos vaskrsnut iz mrtvih

³⁷ Djela apostolska 8:12; 8:35-38; 16:32-33.

³⁸ „Biblijsko krštenje i Novi savez“, Pavle Simović, www.religija.me.

slavom Očevom, i mi isto tako hodili u novini života. Jer kad smo zasađeni s njime u obličju njegove smrti, bićemo tako i ustajanjem; znajući da je naša stara ličnost zajedno s njim razapeta, kako bi se naše grešno tijelo potčinilo, da više ne robujemo grijehu“ (Rimljanima 6:3-6).

Kandidati za krštenje, prema Bibliji, ne mogu biti novorođenčad ili djeca jer krštenju prethodi proučavanje Biblije i prihvatanje Isusa Hrista za Spasitelja, a to može samo odrasla i svjesna osoba koja ima slobodnu volju.

Krštenje u Bibliji nikada nije bio samostalan čin već je učesnik ovog obreda, pored krštenika, najmanje još jedna osoba koja je hrišćanin i krštena i koja treba da obavi krštenje.³⁹ Ova osoba ima pravo da obavi krštenje nakon što se osvjedočila ili uvjerala da je krštenik upoznat sa Božjim Planom spasenja i da je prihvatio Isusa Hrista za Spasitelja.

Krštenje simboliše umiranje starom životu i duhovno vaskrsenje u novi život. Kao što je Hrist

³⁹ Djela apostolska 8:36-38.

umro za grijeha i ustao iz mrtvih jer je bio bez grijeha, čovjek uranjanjem u vodu krštenja simbolično umire grijehu (sahranjuje stari grešni život) a ustaje iz vode ostavljajući stari grešni život da bi služio Bogu u novom životu:

„Tako i vi, smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem“ (Rimljanima 6:11).

12. Vječna smrt za sve one koji nijesu vjerovali i koji su odbacili Božji dar spasenja

Šta će biti sa onima koji ne vjeruju i koji odbacuju dar spasenja koji im je Bog ponudio kroz Isusa Hrista?

Bog nas u Bibliji uvjerava da ne postoji grijeh koji ne može biti oprostjen čovjeku koji prihvata Isusa Hrista kao svog Spasitelja jer je On kao naš Zastupnik bio savršeno pravedan pred Božjim zakonom i platio pravednu i realnu cijenu za sve grijeha. Oproštenje grijeha nije moguće samo ako čovjek ne vjeruje i odbacuje Božji Plan spasenja. Najveću odgovornost pred Bogom imaju oni ljudi koji znaju istinu a odbacuju je

kao i oni ljudi koji mogu da saznaju istinu ali ne žele:

„A vi ne želite da dođete k meni da biste imali život“ (Jovan 5:40).

Većina ljudi uopšte ne razmišlja o životu kao o daru koji su dobili od Boga, niti se bave ključnim pitanjima za život - ako ima Boga ko je On i šta očekuje od mene, koji je smisao života, zašto postojimo, zašto umiremo, ko je Isus Hrist, šta to znači da je On čovjekov Spasitelj, da li je Biblija Božja riječ i šta u njoj piše...

„Nego im je razmišljanje postalo isprazno i nerazumno srce im se pomračilo“ (Rimljanima 1:21).

Većina ljudi ni ne pokušava da preispita sebe, svoj život i svoja ubjeđenja, a neprijatelj Božji, Sotona, sa vojskom svojih palih anđela i ljudskim oruđima koja mu, svjesno ili nesvjesno, služe, potrudio se da falsifikuje istinu kako bi falsifikat bio primamljiviji od istine. Kako bi prevara uspjela Sotona je morao da djeluje suptilno i prikriveno:

„Jer se i sam Sotona pretvara da je anđeo svjetlosti“ (2. Korinćanima 11:14).

Sotona je uspio da prevari svijet generalno kroz dva pravca, kroz ateizam i lažnu religiju.

Kroz ateizam je ubijedio ljude da Bog ne postoji, već da su čovjek i uopšte svijet nastali slučajno bez ikakve svrhe postojanja, pokrenuvši kroz istoriju i danas razne ideologije koje podupiru ateizam (demokratija, socijalizam, komunizam, kapitalizam, sekularni humanizam, evolucija...).

Sotona je kroz lažnu religiju ubijedio ljude da navodno imaju vjeru u Boga ili božanstva kako bi se spasili, ali im je predstavio pogrešnu sliku o Bogu i načinu kako se treba spasiti. Pogrešna slika o Bogu i načinu spasenja obuhvata mješavinu istine iz Biblije sa dodatim lažima kako bi ta mješavina (lažna religija) izgledala vjerodostojno, a glavni produkt takve mješavine su vjerovanja, učenja, obredi i rituali crkava, vjerskih zajednica, sekta i kultova koje ljudi slijede vjekovima.

U svijetu postoje dvije vrste religija - politeističke i monoteističke. Politeističke religije vjeruju u postojanje više bogova (paganizam) što je suprotnost od biblijske istine da postoji jedan Bog koji je Stvoritelj i Vlada nad cijelim svemirom. Monoteističke religije vjeruju da postoji jedan Bog kao što to Biblija kaže, ali

su Bog i način spasenja predstavljeni pogrešno. U monoteističke religije spadaju hrišćanstvo, islam i judaizam. Islam i judaizam ne vjeruju da je Isus Hrist Sin Božji koji je platio cijenu za ljudske grijeha i izdejstvovao čovjekovo spasenje od grijeha i smrti.

Sa druge strane, zvanično hrišćanstvo prihvata Hrista kao Spasitelja, ali većina Ga prihvata samo deklarativno a ne suštinski jer je Sotona uspio da preko hrišćanskih vođa, kroz istoriju i danas, lažno prikaže i Hrista i način spasenja. Umjesto spasenja kroz vjeru u Hrista i životom u skladu sa tom vjerom, ljudima je nametnuto lažno spasenje kroz obaveznu pripadnost crkvi, navodno posredovanje crkve pred Bogom i ugađanje Bogu kroz vjerovanja, učenja, obrede i rituale koje crkva propisuje, a koji nijesu zasnovani na Božjoj riječi.⁴⁰ U tom smislu, mnogi koji sebe smatraju hrišćanima nemaju pravu i realnu sliku o Bogu, Hristu i Planu spasenja već apstraktnu ili zamišljenu.⁴¹

I ateizam i lažna religija su suprostavljeni istini

⁴⁰ Kategorije „Paganizam“ i „Crkve“ na www.religija.me.

⁴¹ Apstraktan u suštini znači zamišljen da postoji ili samo postoji kao pojam.

koju je Bog objavio u Bibliji, a ljudima je kroz ta dva koncepta ustvari nametnuto oslanjanje na opšteprihvaćene, većinske stavove, ljudske autoritete i tradiciju, što je za grešno ljudsko srce mnogo primamljivije nego da čita i proučava Bibliju, da razmišlja i preispituje sebe.

I u slučaju ateizma i lažne religije Sotonin cilj je isti - da čovjek nikad ne upozna istinu o Bogu i spasenju koje nam je ponuđeno preko Isusa Hrista.

„...Onima kojima je bog ovog doba (Sotona) zaslijepio nevjernički um, da do njih ne prodre svjetlost slavne dobre vijesti o Hristu...“ (2. Korinćanima 4:4).

Samo nevjernički um može biti potpuno zaslijepljen za istinu, a Biblija kaže da što je čovjek više zaslijepljen i ne želi da vjeruje istina će biti daleko od njega i izgubiće čak i ono istine koje je možda do tada imao:

„Jer, ko ima, daće mu se još i imaće u izobilju; a ko nema, uzeće mu se i ono što ima... Iako gledaju, ne vide, i iako slušaju, ne čuju i ne razumiju...“ (Matej 13:12-13).

Uticaj Sotone i njegove vojske demoni na ljude ne ispoljava se samo kroz nadahnjivanje i usmjeravanje

čovjekovog uma i srca ka grijehu i odbacivanju istine koju je Bog objavio u Bibliji, nego i kroz manifestovanje duhovnih moći poznatih kao okultizam, spiritizam, magija, vračanje...

„Jer se ne borimo protiv krvi i tijela, nego protiv vrhovnih poglavara, protiv sila, protiv kosmičkih vladara tame ovog doba, protiv zlih duhovnih sila na nebesima“ (Efescima 6:12).

Bog poštuje slobodnu volju svakog čovjeka, bilo ateista ili onih koji upražnjavaju lažnu religiju, ali ih poziva i upozorava da izaberu istinu i život:

„Danas za svjedoke protiv vas uzimam nebesa i zemlju: stavio sam pred tebe život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Zato izaberi život da budeš živ i ti i tvoje potomstvo, tako što ćeš voljeti Gospoda, svog Boga, slušati njegov glas i držati se njega, jer od njega zavisi tvoj život...“ (5. Mojsijeva 30:19-20).

„Ne zavaravajte se: Bog se ne može ismijavati. Jer šta čovjek posije, to će i požnjeti“ (Galatima 6:7).

Kada bi za upoznavanje sa istinom koja je objavljena u Bibliji odvojili samo djelić vremena koji uza-

ludno trošimo na besmislene i isprazne stvari iz svakodnevnog života, ne bi smo imali bilo kakvih nepoznanica niti bi mogli biti predmet manipulacije bilo kroz ateizam ili lažnu religiju. Čovjek nema opravdanje pred Bogom za život u laži, jer svaki onaj koji to hoće može da sazna istinu i odgovore na sva najvažnija pitanja jer je Bog to obećao:

„Molite - i daće vam se; tražite - i naći ćete; kucajte - i otvoriće vam se. Jer, ko god moli, dobija; i ko traži, nalazi; i otvoriće se onom ko kuca“ (Matej 7:7).

Ako je bilo ljudi kroz istoriju koji zaista nijesu mogli da saznaju istinu o Božjem daru spasenja kroz Isusa Hrista zbog realnih okolnosti koje su Bogu poznate, Bog će njihove slučaje posmatrati kroz savjest koju su ti ljudi imali, odnosno da li su živjeli u skladu sa svojom savješću i to će opredijeliti njihovu vječnu sudbinu:

„Oni (koji ne znaju za Boga i istinu) pokazuju da je ono što nalaže zakon zapisano u njihovom srcu, a o tome svjedoči i njihova savjest i u svojim mislima bivaju optuženi ili pak opravdani“ (Rimljanima 2:14-15).

Konačno, šta će biti sa onima koji neće vjerovati i koji će odbiti dar spasenja koji im je Bog ponudio?

Umrijeće zauvijek. Za njih je predviđena vječna smrt kao i za Sotonu, začetnika grijeha, i demone.

Svi oni zajedno, kako nas Biblija izvještava, zauvijek će umrijeti u vatri uništenja nakon što ih Bog vaskrsne da bi pred cijelim univerzumom i svim spašenima primili presudu koju su sami načinili tokom života.⁴²

„Ali vatra je sišla od Boga s neba i pojela ih“ (Otkrivenje 20:9).

„...Završiće u jezeru koje gori ognjem i sumporom. Ono predstavlja drugu smrt“ (Otkrivenje 21:8).

Prema Bibliji, svi ljudi iz svih vremena će vaskrsnuti da bi pravda bila zadovoljena. Jedni će vaskrsnuti na vječni život a drugi da bi primili presudu - smrtnu kaznu.

Biblija kaže da obje grupe neće vaskrsnuti istovremeno. Svi oni koji će prihvatiti Hrista za Spasitelja i

⁴² Otkrivenje 20:5-9.

Božji Plan spasenja biće vaskrsnuti na vječni život prilikom Hristovog drugog dolaska koji se očekuje u budućnosti:

„Jer će sam Gospod sići s neba sa zapovjedničkim pozivom, s glasom arhanđela i s Božjom trubom, i prvo će ustati oni koji su mrtvi u Hristu (koji su umrli vjerom u Hrista). Zatim ćemo mi živi (oni koji budu živi prilikom Hristovog drugog dolaska), koji ostanemo, biti zajedno s njima odneseni u oblacima da se sretnemo s Gospodom na nebu“ (1. Solunjanima 4:16-17).

Oni koji nijesu vjerovali ili su odbacili spasenje biće vaskrsnuti nakon 1000 godina da prime presudu i kaznu vatrom uništenja:

„Ostali mrtvi nijesu oživjeli dok se nije navršilo hiljadu godina“ (Otkrivenje 20:5).

Gdje će se svi oni vaskrsli koji su spašeni nalaziti za vrijeme 1000 godina prije nego što Bog vaskrsne zle da im presudi? Biblija kaže da će živjeti i vladati sa Hristom na Nebu:

„Oni su oživjeli i vladali kao carevi s Hristom hiljadu godina“ (Otkrivenje 20:4).

Hrist je svojim učenicima obećao da će im pripremiti stanove da bi prilikom Njegovog drugog dolaska mogli ići s njim na Nebo:

„U kući mog Oca ima mnogo stanova. Da nije tako, rekao bih vam. A sada idem da vam pripremim mjesto. I kad odem i pripremim vam mjesto, ponovo ću doći i uzeću vas k sebi, da i vi budete tamo gdje sam ja“ (Jovan 14:2-3).

Biblija ne otkriva detaljnije uvid u aktivnosti spašenih koji će biti na Nebu tokom 1000 godina, ali se može izvući zaključak da će spašenima u tom periodu biti omogućen uvid u živote osuđenih kako bi se uvjerali u pravednost Božjeg suda.⁴³

„I vidio sam prestole. Onima što su sjeli na njih dato je da sude. Vidio sam duše onih koji su pogubljeni zato što su svjedočili za Isusa i zato što su govorili o Bogu... Oni su oživjeli i vladali kao carevi s Hristom hiljadu godina“ (Otkrivenje 20:4).

Nakon 1000 godina slijedi vaskrsenje osuđenih i smrtna kazna vatrom uništenja zajedno sa Sotonom i

⁴³ „Milenijum iz biblijske perspektive“ i „Milenijum u funkciji teološke obmane“, Pavle Simović, www.religija.me; 1. Korinćanima 6:2-3.

demonima. Svi osuđeni prije smrtnog ishoda u potpunosti će biti svjesni šta su izgubili i propustili životom grijeha i odbacivanja istine, i doživjeće strašno i neopisivo iskustvo suočavanja sa posljedicama.⁴⁴

Nakon vatrenog uništenja osuđenih i potpunog čišćenja Zemlje od grijeha i svakog prokletstva, Bog je obećao da će nanovo stvoriti naše Nebo i Zemlju gdje će svi spašeni živjeti u vječnosti kako je bila prvobitna namjera kada je čovjek stvoren:

„I vidio sam novo nebo i novu zemlju, jer su prethodno nebo i prethodna zemlja nestali“ (Otkrivenje 21:1).

13. Da li je za spasenje neophodno pripadati nekoj vjerskoj organizaciji i kojoj?

Biblija nas obavještava da Bog od čovjeka ne traži pripadnost bilo kakvoj vjerskoj organizaciji ili crkvi, već pripadnost Njemu vjerom u Njegovog Sina Isusa Hrista. Čovjek se, kako Biblija kaže, spašava isključivo

⁴⁴ Konačna sudbina grešnika: Božja ljubav vs Božja pravda“, Zdravko Vučinić, www.religija.me; Otkrivenje 20:11-13.

Božjom milošću kroz vjeru u Isusa Hrista kao ličnog Spasitelja. Vjerom u Hrista jedino je moguće da izdejstvovano spasenje od grijeha i smrti postane realnost za čovjeka, a ne pripadnost nekoj crkvi:

„...Bog nam je dao vječni život, i taj život je u njegovom Sinu. Ko ima Sina, ima život, a ko nema Sina Božjeg, nema život. Ovo pisah vama koji vjerujete u ime Sina Božijeg, da znate da imate život vječni i da vjerujete u ime Sina Božijeg“ (1. Jovanova 5:11-12).

„Gospodo, šta moram raditi da bih se spasio? ...Vjeruj u Gospoda Isusa Hrista i bićeš spasen“ (Djela apostolska 16:30-31).

Hristovi prvi učenici su propovijedali jevanđelje o spasenju vjerom u Hrista formirajući lokalne zajednice vjernika po različitim gradovima i državama, a ne bilo kakve crkve.⁴⁵ Crkva kao pojam ili institucija ima pagansko porijeklo i utemeljena je u 4. vijeku za vrijeme Rimskog carstva kada se lažirano

⁴⁵ „Anatomija crkve“, Pavle Simović, www.religija.me.

hrišćanstvo pomiješalo sa tada dominantnim paganizmom.⁴⁶

Biblija na originalnom jeziku ne poznaje riječ crkva. Riječ iz Biblije koju su mnogi preveli kao crkva jeste „eklesia“.⁴⁷ Sama riječ „eklesia“ se sastoji od dvije riječi - „ek“ koja znači „izaći“, i „kaleo“ koja znači „pozvati“. U suštini „eklesia“ znači „pozvani da izađu“ i odnosi se na istinske vjernike od Boga pozvane, jer je Bog taj koji preuzima inicijativu u čovjekovom životu i osvjedočava čovjeka o istini na različite načine kako bi ga spasio i podario mu vječni život.

Odakle Bog poziva ljude da izađu? Definitivno iz ovog svijeta, iz starog načina života, iz lažnih vjerskih organizacija (crkava)... Od Boga pozvani ljudi iz svih naroda i svih vjekova koji su „izašli“ i prihvatili Hrista čine zajednicu istinskih vjernika. Riječ „eklesia“ može da znači zajednicu, zbor, skupštinu, ali se

⁴⁶ Knjiga „Vatikanske ubice“, Alberto Rivera, Institut za religijska istraživanja 2016, knjiga „Vavilonska misterijska religija“, Ralf Vudrou, Metafizika, Beograd.

⁴⁷ <http://biblehub.com/greek/1577.htm>.

svakako ne odnosi na institucionalizovanu crkvu i građevine.

„Ipak, Svevišnji ne prebiva u građevinama koje su sagrađene rukama...” (Djela apostolska 7:48).

Čovjeku za spasenje nije potrebna nikakva crkva već isključivo vjera u Hrista, a Biblija nam služi da se upoznamo sa Hristom i Božjim Planom spasenja. Crkve pripadaju svjetskom sistemu koji je pod kontrolom Sotone i svako poistovjećivanje sa crkvama može biti opasno. Crkve rade za svoje interese, njihova vjerovanja i učenja nijesu utemeljena na Bibliji, a moralno stanje vođa i vjernika generalno se ne razlikuje od ostatka svijeta. Obrazovanje u crkvenim školama i fakultetima je usmjereno prevashodno ka sticanju znanja i vještina potrebnih za promovisanje i odbranu svoje crkve, dok se Biblijske istine zanemaruju i izvrću u skladu sa interesima organizacije. Postati sveštenik ili teolog znači da ste osposobljeni vojnik svoje crkve koji ni ne pomišlja da dovede u pitanje bilo koje crkveno učenje. Neznanje o osnovnim biblijskim istinama je ogromno kako kod sveštenika tako i kod vjernika koji

redovno idu u crkvu. Isus Hrist se nije školovao u zvaničnom sistemu svog vremena iako se morao obrazovati kao svaki drugi čovjek. On je primao pouke direktno iz Božje riječi i od svojih pobožnih zemaljskih roditelja. Nezavisnost u odnosu na crkve je u ovom trenutku najbolja i jedina moguća opcija za ljude koji prihvataju punu biblijsku istinu.

Koje su prednosti nezavisnog proučavanja religije i nezavisnog djelovanja u odnosu na vjerske organizacije:

- Biblija je jedino mjerilo istine;
- ne nalazite se pod kontrolom ili uticajem ni jedne crkve ili vjerske organizacije;
- imate slobodu da istražujete sva pitanja i formirate stavove koji odgovaraju realnosti;
- možete bez predrasuda da prepoznate i izaberete najbolja učenja i tumačenja iz zaostavštine istinskih vjernika iz prošlosti;
- nemate namjeru ili motiv da vrbujete ljude za svoju vjersku organizaciju, niti da ih iskoristite na bilo koji način.

Naša nezavisnost nikada ne smije postati

nezavisnost od vođstva i nadahnuća Božjeg Duha jer u tom slučaju nijesmo u ništa boljem položaju u odnosu na one koji slijede svoje crkve.

14. Da li se isplati preispitati svoj život i ubjeđenja i postati pravi hrišćanin?

Svaki čovjek ima odgovornost pred Bogom i treba da preispita svoj život, svoja ubjeđenja i smisao svog postojanja. Bog nas poziva da vjerujemo u Njega, Njegovog Sina i Plan spasenja i podredimo život toj vjeri, jer nam samo to može dati radost i smisao ovog života i donijeti vječni život sa svojim pravim Ocem, sa svojim Spasiteljem, sa Božjim narodom iz svih vjekova i sa svime što vječni život donosi a što ograničeni ljudski um trenutno ne može da shvati:

„Što oko nije vidjelo i uho nije čulo i što u srce čovječije nije došlo, to je Bog pripremio za one koji ga vole“ (1. Korinćanima 2:9).

Čovjek koji prihvati Božji poziv za spasenje koji nam je upućen preko Biblije i počne ispunjavati svoj hrišćanski zadatak, mora da zna da postaje neprijatelj

Sotone i ovog svijeta jer je svijet ujedinjen, svjesno ili nesvjesno, protiv Boga kroz ateizam i lažnu religiju. Takvog čovjeka očekuje sve ono kroz šta su prošli Hrist i njegovi učenici:

„A i svi koji žele da žive pobožno u Hristu Isusu, biće progonjeni. A zli ljudi i prevaranti će napredovati na gore, varajući i sami budući prevareni“ (2. Timoteju 3:12-13).

U tom smislu, pravi hrišćani, odnosno oni koji promovišu Bibliju kao autentičnu Božju riječ i jedino mjerilo istine, Isusa Hrista kao jedini put spasenja i jedinog posrednika pred Bogom, i Božji zakon kao jedini moralni standard života, izloženi su ogovaranju, ismi-javanju, odbacivanju, proganjanju i ubijanju zavisno od situacije, vremena i okolnosti.

Isus Hrist je najavio da će svi oni koji Njega prihvate za Spasitelja u ovom svijetu biti progonjeni:

„Ako su progonili mene, progoniće i vas; ako su se držali mojih riječi, držaće se i vaših. Ali sve će vam to činiti zbog mog imena, jer ne poznaju onoga koji me je poslao. Da nisam došao i govorio im, ne bi i-

mali grijeha, ali sada nemaju izgovora za svoj grijeh...“ (Jovan 15:20-22).

Svijet je neprijateljski nastrojem prema pravim hrišćanima jer je Sotona vladar ovoga svijeta i ljudi žive prema principima svog gospodara (ateizam ili lažna religija). Isus Hrist je to potvrdio:

„Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije vas. Kad biste bili dio svijeta, svijet bi vas volio jer biste bili njegovi. Ali pošto niste dio svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zato vas svijet mrzi...“ (Jovan 15:18-19).

Pravi hrišćanin nije dio ovog svijeta u smislu da ne čini i ne slijedi ono što svijet čini i slijedi, već čini i slijedi ono što je Bog objavio u Njegovoj riječi upućenoj čovjeku - Bibliji, i zato su pravi hrišćani na udaru kroz cijelu istoriju, bilo kroz ogovaranje, ismijavanje, odbacivanje, proganjanje ili ubijanje.

Jedan od najvjernijih Hristovih sljedbenika, apostol Pavle, napisao je šta je sve pretrpio:

„Od Judejaca sam pet puta dobio četrdeset udaraca manje jedan, triput sam bio išiban, jednom kamenovan, triput sam doživio brodolom, noć i dan

proveo sam u dubokom moru. Često sam putovao, bio sam u opasnostima od rijeka, u opasnostima od razbojnika, u opasnostima od sunarodnika, u opasnostima od neznabožaca, u opasnostima u gradu, u opasnostima u pustinji, u opasnostima na moru, u opasnostima među lažnom braćom, u teškom i naporom radu, u mnogim neprospavanim noćima, u gladi i žeđi, često sam se uzdržavao od hrane, bio sam u hladnoći i golotinji“ (2. Korinćanima 11:24-27).

Apostola Pavla su najviše proganjali njegovi sunarodnici i religijske vođe tog doba. Nazivali su ga i kolovođem sekte ali se on nije odricao svoje vjere:

„Utvrdili smo da je ovaj čovjek kuga, da izaziva pobune među svim Judejcima po cijelom svijetu, da je kolovođa nazarećanske sekte...“ (Djela apostolska 24:5).

„Ali priznajem ti da živim po učenju koje oni nazivaju sektom, i po tom učenju služim Bogu svojih praočeva, vjerujući sve što je izneseno u Zakonu i napisano u Prorocima“ (Djela apostolska 24:14).

Svi oni koji nastoje da žive i rade onako kako to

Bog od čovjeka traži, vjerujući isključivo u Njegovu Riječ i beskompromisno zastupajući taj koncept, treba da znaju da će u najblažoj varijanti biti pod raznim etiketama kao što su „sektaš“, „promijenio je vjeru“, „subotar“ ili nešto slično, zato što nas Biblija o tome obavještava i zato što se isti scenirao ponavlja kroz cijelu istoriju. Kroz cijelu istoriju se ponavljalo, uključujući i vrijeme u kojem je Isus Hrist živio, da su vođe optužbi uglavnom sveštenici, zastupnici crkava i njima bliske osobe, upravo zato što Božja riječ koju pravi hrišćani zastupaju raskrinkava Sotonino moćnije oružje za manipulaciju - crkve.

Isus Hrist je predvidio da će biti teško svima onima koji će širiti istinu (jevanđelje), naročito u svom narodu i zavičaju:

„Zaista, kažem vam, nijedan prorok nije prihvaćen u svom zavičaju“ (Luka 4:24).

Ako imamo nepokolebljivo povjerenje u Boga uživ ćemo Njegovu podršku u svim svojim životnim trenucima, onako kako je i obećao:

„Gospod utvrđuje korake čovjekove, i uživa u putu njegovom. Ako i posrne, neće pasti, jer ga

Gospod drži za ruku. Mlad sam bio i ostario sam, ali nisam vidio pravednika ostavljenog, ni djecu njegovu hljeb da prose. Uvijek je milostiv i na zajam daje. Potomstvo njegovo čekaju blagoslovi. Kloni se zla, dobro čini, i živjećeš dovjeka. Jer Gospod pravdu voli, i ne napušta one koji su mu vjerni...“ (Psalmi 36:23-28).

„Može li žena zaboraviti dijete koje je dojila i ne smilovati se sinu utrobe svoje? A ako bi ga ona i zaboravila, ja tebe neću zaboraviti“ (Isaija 49:15).

Isus Hrist je ohrabrio sve one koji hoće da Ga slijede:

„U svijetu imate nevolju, ali budite hrabri, ja sam pobijedio svijet“ (Jovan 16:33).

„Neka se vaše srce ne uznemiruje. Vjerujte u Boga, i u mene vjerujte...“ (Jovan 14:1).

Apostol Pavle je sve smatrao nevažnim u poređenju sa vjerom u Isusa Hrista:

„Zato smatram da patnje sadašnjeg vremena nisu ništa u poređenju sa slavom koja će se otkriti u nama“ (Rimljanima 8:18).

O autoru

Zdravko Vučinić je direktor i jedan od osnivača Instituta za religijska istraživanja, nevladine i neprofitne organizacije koja se u regionu bivše Jugoslavije bavi promocijom izvornog hrišćanstva - religijskog koncepta koji je zasnovan na životu i učenju Isusa Hrista.

Vučinić se od kraja devedesetih godina bavi istraživanjem religije. Rođen je i odrastao kao katolik ali je vremenom odbacio katolicizam kao lažnu religiju. Vučinić ne pripada bilo kakvoj vjerskoj organizaciji niti je ikada pripadao ne računajući katoličko nasleđe.

Vučinić je autor knjiga „Zašto je vjera u Isusa Hrista jedini smisao života“ i „Slučaj Trojstvo: Božji identitet“ kao i brojnih analiza i tekstova na temu religije objavljenih na zvaničnoj Internet prezentaciji Instituta za religijska istraživanja - www.religija.me.

Vučinić je i osnivač Instituta za prirodnu medicinu (www.prirodnamedicina.org) kao i urednik informativnog Internet portala o zdravlju www.buditezdravi.info.